

Fevzi Günenç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

3.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Fevzi Günenç (1940 -)

ÖZYAŞAM ÖYKÜM

Yaşam ve ölüm iki gizemli şey... Düşünürüm hep, Ne zaman doğdum, bebekliğimi, çocukluğumu, gençliğimi ne zaman yaşadım? .. Ne zaman yaşlandım? Ne çabuk oldu bütün bunlar? ..

Özellikle ölüm çok şaşırtır beni. İnsanın kendi kendine bunca emek verip mükemmel yakınlaşmasını, güzelleşmesini sağladıktan sonra birden bire yok olup gidivermesi akıl alacak gibi değil.

Doğuma da şaşarım ama ölümün aksine harikulade bir şeydir o! .. Ben 1940 yılında, sıra zamanında Gaziantep'te doğmuşum.

"Doğduğum yer güzel bir kent" demeli miyim? Bence kentler tek başlarına güzel değildirler. Kentleri güzelleştirenler insanlardır. Eğer ayrıldığınız bir kentte bıraktığınız güzel insanların varsa... Yeniden bulduğunuzda onlarla sevgiyle kucaklayabiliyorsanız... İşte o zaman, o kent güzeldir.

Otuz yıla varan gurbet yıllarından sonra yeniden doğduğum kente döndüğümde. Sayılamayacak kadar çok insanla kucaklaştım. Günlük bir gazetede onları yazıyorum şimdi: Benim Güzel Gaziantep'lilerim... Yazdıklarımın sayısı 200'ü aştı. Bir o kadarı daha var sırada. Ne mutlu bana, karşılaştığımda, görmezlikten gelmedim hiç bir dostumu. Sevgiyle kucaklaştım hepsiyle de...

İlkokul öğretmenliği, matbaacılık, gezgin gazete satıcılığı, gazete bayiliği, kitapçılık, taksi şoförlüğü, bakkallık, muhasebeci yamaklığı, kahvecilik, bir güldürü gurubunda metin yazarlığı, tiyatro oyunculuğu, gazete sekreterliği, gazete sahipliği, yayınevi sahipliği, öykücülük yaptım. Çocuk oyunları, çocuk öyküleri, çocuk romanları yazdım. Üç çocuk oyunum Devlet Tiyatrosu sahnelerinde oynandı. Yüze yakın oyunum radyolarda seslendirildi. "Bu Yayınevi"nin yarışmasına katıldığım kahramanımın adını taşıyan yayımlanmış bir öykü kitabım var. Aynı kahramanın yaşamından bir kesitle, TRT ödülü aldım Bu seriden 10 çocuk romanım da basacak yayınevini arıyor.

Ödüller aldım bu ara. Beni en çok sevindiren TRT Dizi Çocuk Filmi Senaryosu ile Orhan Kemal Öykü Ödülü birincilikleri oldu. Yayımlanmış kitaplarımın sayısı 20'ye ulaşıyor: Yayına hazır 50 dosyam daha var en azından

Milliyet Gazetesi Yayın Gurubundan 1992 yılında emekli oldum. Beş kez evlendim. Halen dulum ve yalnızlığımdan memnunum. Günde 16 saat yazarak, okuyarak, hayatı izleyerek ve kendime emek vererek yaşıyorum. Hala yazabildiğim ve yaşadığım için sevinçliyim. Bilemiyorum, bakalım daha ne kadar sürebilecek bu sevinçlerim.

FEVZİ GÜNENÇ

Eserleri:

Şiir: Ben Seni Çok Seviyorum (1960)

Çocuk Öyküleri (10 Kitap, Onur Yayınları, 1982)

Öykü: Gül Dokurdu Gözlerin (1989, Edebiyat Gazetesi Yayınları)

Işık Olsun Yolumuza Anısı (1990, Edebiyat Gazetesi Yayınları)

Aman Esin Geliyor (Güldürü Öyküleri, (1991, Edebiyat Gazetesi Yayınları))

Çocuk Öyküleri: Kıvırcığın Serüvenleri
Benim de Annem Olur musun?

Çocuk Oyunları (kitap) : 1, 2, 3 ve 4

Bir oyunum Gaziantep Şehir Tiyatrosu Sahnesinde, üç oyunum Devlet Tiyatroları Sahnelerinde oynandı.

Radyo Çocuk Oyunları:

Elliye aşkın oyunum Ankara Radyosu Çocuk Saatinde yayımlandı.

Sahne Çocuk Oyunları:

Ali Babanın Bir Çiftliği Var

Akıl Dağılırken Sen Neredeydin,

Yine Yıktın Perdeyi,

Kral Çıplak Ankara Devlet Tiyatroları sahnelerinde oynandı.

Dergi ve Gazetelerim: Martı (Aylık Sanat Dergisi 1958)

Yavru Kuş (Haftalık Çocuk Gazetesi,1966)

Olay (Haftalık Siyasi Gazete, 1959)

Kurtuluş (Günlük Siyasi Gazete,1968)

Halkın Sesi (Günlük Siyasi Gazete,1973)

Ortam (Günlük Siyasi Gazete,1979)

Eylem (Günlük Siyasi Gazete,1980)

Dizi Yazı: Benim Güzel Gaziantepçilerim adlı yazı dizimin ilk bölümünde 100 anım Gaziantep Olay Gazetesinde,
İkinci Bölümdeki 130 anım Zafer Gazetesinde yayımlandı. Dizin yayımını sürdürüyorum.

Dosyalarım: Yayına hazır olan 1991 Orhan Kemal Öykü Ödülü birinciliğini kazanmış olan 'Hep Ağlattın Öyle Onu' adlı roman bütünlüğündeki öyküler kitabım100'e yakın roman, öykü, oyun, çocuk çocuk romanları, çocuk öyküleri, çocuk oyunları dosyalarım var.

-14 Sevgiliye 14 Sone: 01

Sen bir deli kısraksın şiir okur soluğun
nal seslerin umuda koşan habercilerdir
yelelerin savrulur terkisinde rüzgârın
savruldu acısıyla ben de senin sevdanın

Sen şiirin yalkısı, peşinden yetişmez ok
benden uzaklaştıkça bana koştaktasın bak
dert etmezsin bilirim yıllar gelip geçse de
sevimmimi çalarak, hayatımı alarak.

Sen ey deli kısrığım, susuzu yüreğimin
bırak artık acıyla savrulmayı sabaha.
Söyle kaç yüz yıl bana esmeyeceksin daha

Çek git artık ayrılık, ayrılık çek git artık
bırak yakamı yeter, yoluma kuran pusu
yüreğimi ezen, sen: terk edilmek korkusu! ..

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 02

Ölümün kaçınıcı adı ayrılık
yardan mı, sıladan mı ıramak daha acı
çok yüreklere girdim, çıktım girdim de yine
anladım benzemezmiş hiç biri seninkine.

Ne güzeldi yaşamak soluğun soluğumda
ne güzeldi yürümek sahil boyu tek beden
bağırarak aya karşı, kâinata adını
seviyorum ey dünya, ben bu güzel kadını!

Yıllar önce birisi, dese inanır mıydım
yitireceksin onu, acı verecek sana
sen ey acılarıyla bana tad veren ana.

Baş koyarız sanmıştım bir ömür tek yastığa
geçen o güzel günler ne tez unutuluyor
şimdi o bir yastıkta başkasıyla uyuyor.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 03

Ateş olmak bir şey ama yanmak daha da başka
yandığını duymazsın bir kere düşme aşka
yokluğun dirimsizliğin öbür adıysa eğer
varlığın kendisidir dünyada cehennem.

Gözlerin geceleri göğümde yıldızlardı
girdin kanıma akan azgın sakarya gibi...
hangi bıçak kesecek şimdi benim öfkemi
hangi zincir zapteder bu çıldırmış gövdemi.

Durduramaz hiç bir yel, beni çılgın sevgilim!
donduramaz ayazlar, yıkamaz seller beni
arıtmaz musallalar bu günahkar bedeni.

Ben kendime zebani, ben kendime deliyim
Leyla da ben, Elif de, Şirin de benim artık
ben kendimin Mecnun'u, Ferhat'ı, Kerem'iyim.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 04

-Dünya yazarı Yaşar Kemal'e-

İnanamıyorum ah, bütün güzel insanlar
"bindi beyaz atlara gitti" ha "uzaklara"
o yüzden mi burada kaldık insansızlarla
tutamam sevgilimi onların arasında

Gel güzelim seninle çikalım aramaya
bulduysak bulduk bir at rengi ak olmasa da
giyelim çarıkları demir ya da meşinden
denizlere vuralım altın postun peşinden

İnan sevgili sunam, bize yaramaz bu el
Her geçen gün daha da daha da eziliriz
Gitmezsek eğer canım çarmıha geriliriz.

Uzaklarda mavi bir ülke var biliyorum
Tüm insanları aşık, tüm insanlar sevgili
Ve mutluluk içinde yaşamakta her biri.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 05

"söylesem ah söyleyebilsem derdimi
mehtap bir gecede açabilsem sana kalbimi
göreceksin seninle dolu
desem, diyebilsem ki seviyorum seni
çılğınca asiğim sana
ama demem, diyemem
çünkü aramızda dağlar, denizler
ve benim o kahrolası gururum var
bu böyle sürüp gidecek
sen, seni sevdiğimi bilmeyecek, öğrenmeyeceksin
ben her gece yıldızlara seni sevdiğimi söyleyeceğim
sana asla...
çünkü aramızda dağlar denizler
ve benim o kahrolası gururum var

Victor Hugo "

Söyleyebilsem bir kez, açsam sana derdimi
Ay ışıırken bir gece açabilsem kalbimi
Görürdün içi yalnız senin aşkınla dolu
Duyurabilsem bir ah, duyuramam aşkıımı!

Ne yapmalı ne etmeli nasıl söylemeliyim
Aşkınla yandığımı senin çırallar gibi
Sevdiğimi diyemem, duysa denizler dağlar
Kahrolası çabucak incinen gururum var.

Fısıldarım her gece yıldızlara ve aya
Sen bilemeyeceksin, öğrense bile dünya
Böyle sürüp gidecek işte bu mutsuz sevda.

Söyleyemem erise, bedenim yok da olsa
Sevdiğimi diyemem, duysa denizler dağlar
Kahrolası çabucak incinen gururum var.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 06

O kadar güzelsin ki sakın geçme ey zaman
Bilmek bile istemem hatırlatmayın aman
Hep seninle dopdolu yaşamak istiyorum
Beni sensiz bırakma, bırakma sensiz bir an!

Bana gençlik vâdeden, iksirinde özüm yok
En güzel kadınların bedeninde gözüm yok
Yaşadım her zevki ve tattım tüm safaları
Daha da fazlasını istemeye yüzüm yok.

Kim sunabilir bana o sonsuz mutluluğu
Belki ahu bakışlı, iri gözlü bir ceylan
Belki beyaz ve uzun boyunlu güzel kuğu

Ya sen ne oluyorsun bu alemde sevgilim
Sana eş olduğunu söylersem şişer dilim.
Geçsin dersem zamana seve seve ölürüm.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 07

Çok geceler geçirdim uykusuz senin için
bir kerecik rüyama girmedin bilmem niçin
biliyorsun sevdiğimi seni leyla'dan öte
eridikim günden güne tükendim için için.

Bari kerem eyle de, göğsünde uyut bir gün
bari selam eyle de kalbinde unut bir gün
dünya globalleşti, a-b'ye giriyoruz
artık ne olur çizme araya hudut bir gün

Çelikten mi yüreğin, mermerden mi, taştan mı
bin kez taşıdım kayayı Olympus tepesine
tanrı mıyım sevgilim bir daha mı, baştan mı?

Çöktü Berlin duvarı, yıkılmadı inadım
şiiirin yüreğine yazdıysa nasıl mecnun
yüreğine yazılır belki benim de adım.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 08

Şükür olsun sesimi sesine katan ye
Şükür olsun sabıra, direncime de hele
Varlığımda yoksam da yokluğumda varım ya
Şükür olsun ölümü sana getiren sele!

Sen nereden bilirsın varlık nedir yokluk ne
Sen nereden bilirsın birlik nedir çokluk ne
Bilşen bilsen bilirsın dünya nimetlerini
Öğrenemezsin asla, açlık neder, tokluk ne

Ne bilirsın hazzını değse elim eline
Ne anlarsın rüyada nirvanaya ermeyi
Bin bir lisan öğrensem, dilim ermez diline

Uğruna saçlarım ey, canan tek tek yoluna
Sen diline, dinine, kurban olduğum elif
fedadır tüm dişlerim, küldür canım yoluna

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 09

Sarı saçları vardı, buğday başaklarınca
o sarı saçlarını sana verdim annemin
maviş gözleri vardı engin denizler gibi
o mavi gözlerini sana verdim annemin.

Göge doğru uzardı anneciğimin boyu
onun selvi boyunu getirip sana verdim
koruyan gülüşleri vardı dudaklarına
ekledim onları da anam olmandı derdim.

Şimdi sen o güzelim sap sarı saçlarınla
şimdi sen o güzelim masmavi gözlerinle
şimdi sen o güzelim selvi boyunla O'sun

Niye yaptım bunları, erkekler sevdikleri
kadınlar da isterler benzesin annelerine
haydi sen de anneme benze sonra sev beni.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 10

Gözlerinizde yaşıyorum ah bir bilseniz
o yalnız benim olan ülkenizde
sizinle diniyor yüreğimdeki sancı
bir kez da bana gülebilseniz ah!

Biliyorum gülmeye, her an hazır bir aşkla
sizin de içinizde çiçekler açmaktadır
cesaret edebilsem, edebilseniz siz de
anlarsınız yüreklerimiz ateşler yakmaktadır.

Şimdi herkesi dünyası ışıklı
yalnız benim ülkemde karanlık hüküm sürer
yalnız biz hüznülere batıyoruz sizinle.

Birer birer yıkalım engelleri
gururu, inançları, tabuyu, töreleri
birlikte yürüyelim sonsuza doğru.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 11

Durmadan deli gibi soneler yazacağım
soneler dindiriyor acılarımı ondan
niçin ama sevip de sevilmemeli insan
bırakılınca bile bırakmamaya söz vermişken...

Her insan sevilecek günü gelince elbet
bir işüre buruk mutlu, günlerle avunacak
derken düşüşü gibi bir meyvanın ağaçtan
acılarla dopdolu, yapayalnız kalacak.

Bunca sevda yaşandı acunda yüzyıllarca
söyleyin hangisinde mutlu bir son yaşandı
sevgililer kavuşsa yoksa aşk olmaz mıydı? ..

Elemlerin ele mi sensin anladım ey aşk
mutluluk adına hep sana tapındım oysa
o aşktan kalan tek şey yüreğimdeki yara.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 12

Yine gördüm de seni uyandı eski yaram
meğer sevgin içimde ne dek doluymuş balam
gözlerine bakarak yine hüzünle doldum
bir gün olsun seni sen anlamak istemedin...

Gelmeni istemek çok, istemem gelme ama
Yetar artık dayanmam senin bunca acına
saramazsın yarımı istesen bile artık
değil yara içimde gel benliğimde ara.

Ne gel bana ne görün gözlerime istemem
Seni gördükçe yaşar bir yandan ama canım
bir yandan da anlamam, niçin neden böyledir:

Seni gördükçe her an can verir hasta gönül
biraz daha yaklaşır, daha yaklaşır ölüm
Ve geldi çattı işte benim kurtuluş günüm.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 13

Unutuluş adına bur sone istiyorum
bütün anılarımı yine diriltsin ama
onunula yaşadığım acı, tatlı her şeyi
ezse de yüreğimi ansıtsın cenderede.

Anıtsın gözlerimin onu ilk görüşünü
ilk göz göze gelişi, o ilk baygın bakışı
yüreğimi eriten ilk çapkın gülüşünü
beni kanatlandıran ilk tatlı aşk sözünü...

el ele gezdiğimiz çingene çadırları
şeker dağıttığımız yalınayak bebeler
gökte uçuşan kuşlar tanıktı aşkımıza.

Nasıl unuttur insan tüm bu güzellikleri
nasıl sever bir kadın erkeğinden daha çok
kendini sarmalayan o zalim kara yeri.

Fevzi Günenç

-14 Sevgiliye 14 Sone: 14

Dalıma sığınışın alt üst ederken beni
yokluğunla daha da yıkılıyorum ey yar
yıllar yılı arayıp bulduğum zaman seni
şeytanın kucagında buluyorum kedimi.

Niçin bu tedirginlik, bana bir erinç getir
nedir bu kaçışların, nedir bu kovalama
hiç kimse aç değildir, ekmeğe, aşaya suya
benim kadar hiç kimse sana muhtaç değildir.

Ve bıkkın değildir hiç, bir eş sevgilisinden
hiç kimse kaçmamıştır senden kaçtığım kadar
sende hem hayat veren, hem karartan bir şey var

Bu mudur artı eksi kutuplar buluşması
seni sevdikçe arttım, sevildikçe azaldım
eğer aşksa bunun adı olmaz olsun böylesi.

Fevzi Günenç

*Acı Ninnileri

Ninni yavrum, ninni uyu
uyu da çabucak büyü
büyü yavrum büyürsen
neler alacağım sana...
Acılar alacağım
yokluklar alacağım...

Büyü yavrum büyürsen
kelepçeler alacağım
saat alamadığım çocuk koluna...

Büyü yavrum büyürsen
işsizlikler alacağım sana
açlıklar alacağım,
horlanmışlıklar alacağım
gözaltılar alacağım...

Alamadıysam da bisiklet çocukluğuna
fabrikalara, çarklara yönelteceğim
büyüdüğün zaman yolunu
koparıp alsın diye çarklar kolunu.

Uyu yavrum uyu da
Büyü yavrum büyürsen
zındanlar alacağım sana
yurdunu sevdin diye
ulusunu sevdin diye
özgürlüğü sevdin diye
hakkını aradın diye
doğruyu söyledin diye
idamlar alacağım
yargısız infazlar alacağım
müebbetler alacağım sana...

savaşlara salacağım seni
vurasın diye düşman diye gösterilen çocukları
bir ana yavrusu olduğunu
düşünmeden onların da
öldüresin diye nedenini bile bilmeden
savaşlara salacağım seni
insan kasaplarının ürettiği silahlar
satılsın diye...

Uyu yavrum, uyu ki büyüyesin
Büyü ki bütün bunların
üstesinden gelesin
uyu uyuyabilirsen şimdi
Ninni...

Fevzi Günenç

*Acı, 'Acı' Olaberi

Öldün mu, yaşıyor musun
bilmiyorum gül yanaklım
dağ dağ, çöl çöl, dere tepe
arıyorum ören ören.

Bütün ateşleri yandım
böyle erkenden nereye
bu sabahın alasında
yok mudur seni bir gören!

Ağrıtarımın sunası
şimşekler ağdı başıma
sen yaşasan, ben ölseydim
gülüşlerin kaldı bana.

Hiç bir ateş yakmamıştı
beni yaşamımda böyle
yaşıyor musun, öldün mü
yok mudur bunu bir bilen!

Uğruna canımı versem
diriysen dirine ersem
ölüysen ölünü sarsam
arattırma mecnununu.

Kör olsun gözlerim bir şey
görmesin seni görmezse
acı 'acı' olaberi
kimseyi yakmadı böyle.

O ağustos alasında
sabahın kör karasında
bütün ateşleri yandım
böyle erkenden nereye!

Fevzi Günenç

***Aç Anahtarcı**

Bütün kilitleri açtığınızı söylüyorsunuz
benim de kilitli bir kapım var
sevgilimin yüreği...

Dilemem kimsenin olmasın sevdiğinin
yüreği böyle karmaşık bir kilitle kaplı
keskin bir bıçak gibi beynime saplı
o yüzdendir içimdeki bu sancı...

aç bakalım o kapıyı
açabiliyorsan
anahtarcı.

Fevzi Günenç

*Ada

Bir adaya sığınır mı bir ada?

Eğer küçükse sığınır
büyükse kendinden
sığınacağı ada...

Ben senin adana sığınmak isteyen
küçük bir adayım sevgilim
büyüklüğüne sığınacağım
küçüklüğümlle

...
Tüm yüreğimi açarak sana
Arılığına
Diriliğine
Şiirine

Sakın gitme, dur
hep benim büyükadam
olarak kal ne olur!

Fevzi Günenç

***Adı Sevda, Tiryakilik ya da**

Önceleri azılı bir sigara tiryakisiydim
elinden kurtulabilmek için onun
yıllar yılı mücadece ettim
sağlığımı kaybettim.

Biri gitti, biri kaldı alışkanlığımın
içki, onda bulurdu sıkıştıkça
teselliyi bu ahmak
kolay olmadı on da başımdan savmak.

Şimdi de bambaşka bir şeyin
tiryakisi oldum durur dururken
hem de bu yaşta...

Sağlığımı bozmuyor
sağlık veriyor
canıma can katıyor hatta

Teselli vermiyor bana
çünkü ta kendisi tesellinin o

Eee, ne diye bırakayım
böyle güzel bir alışkanlığı?

Aşktır yeni tiryakiliğim
içtiğim şiir, içime çektiğim sevda
otak paydası bütün bunların
sensin sevgilim
sen
içtikçe beni esrikleştirensin sevgilim.

Fevzi Günenç

***Adını sen koy**

Kapının önünden geçiyorum her gece
ışıkların yanıyor, görüyorum online'sın
kim bilir belki uykun kaçır da balkona çıkarsın
boyunu bükük beklediğimi görürsün sokak lambasının altında
acırsın/gülümsersin bana
hiç bir şeye değişmezdim o gülüşü.

Çeşaret bulurdum diz çökerdim gecenin karanlığına
bağış dilerdim senden/işlemediğim kusura...

Ah gururum/bunca yoğun olma
hâlâ taptığını söyle ona
insan ancak bir kez sevebilir böyle çok/bu yaştan sonra.
son şansımydın benim
çocukluk oyuncağımdı bu şansım
elimden alma.

Ben aşksız ve sensiz ne yaparım sonra?

Fevzi Günenç

*Adını Yazdım

Çıkıp geldi o kara gün ansızın
karanlığın geldi çıkıp içinden
bir vardın bir yoksun sevgili çocuk
adını sulara, rüzgara yazdım.

Yokluğa karışır nasıl bir anda
Yıllar yılı emekle büyüttüğüm
Her şeyimdin şimdi sensiz bir hiçim
adını annenin sütüne yazdım.

Sen bir yandın, ben her gün yanıyorum
mezar taşın bile olmadı çocuk
yüreğim olsun diye yattığın yer
adını canıma, kanıma yazdım.

Kaç bahar görmüştün daha hayatta
doymamıştın güzeli yaşamaya
senin yerine ben gideydim çocuk
adını sene, yokluğa yazdım.

Gündüzümdün giderek gecem oldun
Mecnun'undum sevgili Leyla'n oldum
yavrusuz bir ana ceylanım şimdi
adını çöllere, kumlara yazdım.

Adını ağaçlara, bulutlara, güneşe
sabahlara, mevsimlere, aylara
sesini arayan sesimle çocuk
adını kuşların tüyüne yazdım.

Ateşe dönüşen parmaklarımla
Yıldızlara bulutlara karlara
adını kardelenin yaprağına
ülkemin kıraç toprağına yazdım.

adını saçlarının her teline
sabahların tan yeline
bebelerin eline yazdım çocuk
adını gözümün seline yazdım.

Fevzi Günenç

*Ağaçlar Yanmasın Diye...

-Antalyada Orman yangnını söndürmeye çalışan 6 orman görevlisi şehit oldu-

Altı kişiydiler
birlikte çalışırlardı, bir arada
evlerinde kaldıklarından çok kalırlardı ormanda
birbirlerini eşlerinden çok
sevgililerinden çok severlerdi.

Çocuklarıydı her biri ağaçların
Binlerce çocuğu vardı her birinin
Ne uzun zamana sığmıştı büyümeleri
Ne zorluklara katlanmaları gerekmişti
Gözleri gibi bakmışlardı
öpmüşlerdi bedenlerini
Okşamışlardı dallarını

Her birinin pek çok ağaçları vardı
Her birine ayrı özenle bakarlardı
Birin dalı kırılrsa
Bir damarlarının koptuğunu
Sanırlardı.

Şakalaşırlardı kimi zaman
- Benimki seninkinden uzun
- Benimki daha gülbüz ama
- Benim ağacım senin ağacını döver
derlerdi
Kollarına bakın şunun
Gülerlerdi.

Diyecek yoktu keyiflerine vellhasıl
haksız da değillerdi hani
kim büyütebilmişti onlar gibi
Binlerce oğulu, binlerce kızı? ..
Nereden bilsinler yüreklerine
Saplanacağını böyle bir sızı! ..

Ölsün istemezlerdi elbette
Çocuklarının teki
ama yazık ki canlı değillerdi artık
Onca çocuk artık küldü
kurtarmaya çalışırken onları
canım ormancılarım, kendileri öldü.

Yanmışlardı ama
Yanmıyorlardı öldüklerine
kendileriyle birlikte can vermişti
umutları eserleri, canları
buna yanıyorlardı

Fevzi Günenç

***Anne/Çocuk/Aşk**

Ne güzel anlatmışsın bana yaşadığın yerleri...
Artık daha çok seninle yaşıyorum oralarda.
Her an gölgen gibi izliyorum gölgeni
ayrımıyor musun beni? ..

Annesinin eteğini bırakmayan çocuk gibiyim
korkuyorum sensizlikten
Neyse ki sevgin var
sevgin çoğaltıyor
yüreklendiriyor beni.

İşte o zaman sen anne oluyorsun
ben çocuk
bir de aşk büyüyor aramızda...

Büyüdükçe büyüyoruz an an
üçümüz
birbirimizi tamaladığımız zaman

Fevzi Günenç

***Armağanımsın**

Siz bir armağan alınca
sevinmez misiniz?

Sevinirsiniz elbet
Ama ne kadar? ...

insan aldığı armağanın
büyüklüğünce sevinir.

Sen benim hayatta aldığım
en büyük armağansın
sevencim de işte
o yüzden en ağır...
Ne kadar ağır olursa olsun aşkın
değildir sevgilim omuzuma yük

Sana duyduğum aşk sevgilim
sevencimden de büyük..

Fevzi Günenç

***Artık Yalnız Değilim**

Değiştirdim tekliğimi
sevdiğimin çokluğuyla
artık yalnız değilim.
hatta kalabalığım biraz.

Meğer ne güzelmiş
çok olmak,
çok insanlar
nereye baksam orada ben varım
nereye baksam
orada sen var.

Dilerim bütün tekler
böyle çokluk olsunlar.

Fevzi Gnenç

*Aşk

Aşık olunca insan
deli divaneye dönermiş....
insan yemekten içmekten kesilir
sarıp solarmış...

Örneğin bak şimdi
ben sana aşık oldum ya
seninle dolup taşmaya başladım ya
gecem gündüzüm geçiyor ya seninle...
niye kesileyim yemekten içmekten
niye sararıp solayım? ..
Aksine düştüm yemeye içmeye
yanaklarım allandı pullandı...

Yalandır aşkın insanı yiyip bitirdiği
inanmayın,,,
aşkı salık veririm incelik ipliğe dönmüşlere
sarıp solmuşlara...

Eee bir de şu var ama unutmadan
'Rengi Rengin' olmalı sevdiğinin.

Aşk gibi var mı!

Fevzi Günenç

***Aşk gömlekmis atesten**

Aşk bir gömlekmis meğer atesten

Aşk, bir giysi elbette
atesten hem de
yakar bedenini giyenlerin...

ben de giydim o atesten giysiyi
yaktı bedenimi
döndüm küllere...

Anlıyorum şimdi
hayatımı yatırmışım karşılıksız biri kumara
yanlışıklıkla giymişim
bedenime göre değilmiş o giysi
büyük geldi bu aşk bana
bir numara.

Fevzi Günenç

***Aşk Sözlüğü**

Bir sözlük hazırlamak istiyorum
Adı Aşk sözlüğü
İçinde A'dan Z'ye
sadece senin adın yazılı
adının karşılığı ben, diyorum...

Bir de şunlar olacak parantez içinde:
Ben seni çok seviyorum! ..

Fevzi Günenç

***Atlas Okyanusu, Güvercin, Kuğu**

1

Atlas Okyanusu, selamımı götür
yeni dünyadaki o en güzel dosta
sevinçle gözlerini kırıp da...

Soğutmadan götür selamımı
kanatlarını hızlı çırp da.

Bir okyanusun gözleri olur mu?
Kanatları? ..
Söylerim sana verir kanatlarını
gözlerini de
yoksa seninkiler güvercinim...

2

Göğüs kafesimi kırarak kaçan güvercinim
dolaşp dururdun tüm gökyüzünü
yarım asır ararken bilinmeyendeki gizemli "yar"ı...
Nasıl bulurdu onu rengimi
olmasaydı kanatları? ..

Haydi, el birliğıyle taşıyın sevgili
deniz anaları
deniz kızları
deniz atları
aşirtın güvcercinimi okyanustan
buluşma kalmasın yarına
Atlasım Okyanusum...
emret de taşısınlar güvercinimi dalgalarına...

3

İşte geldim sevgili kanatsız kuğum
benim güzel kuşum
değıl mi ki orada
'happy and' oluyor her film
öyleyse neden 'mutlu son' olmasın
bizim sonumuz da,
söylesene
Floridalı sevgilim?

Fevzi Günenç

***AV/ Sevgili Av'ım**

kimi zaman kuş olurum
kimi zaman tavşan
olmam kurt, tilki
olmam sırtlan
hiç bir zaman.

uç uç güzel kuşum, uç
süzül göklerde
korkma
olmam hiç bir zaman avcı
olmam tüfek
olmam kurşun
kıyamam canına
minik bir kuşun.

kon dallarıma güzel kuşum
korkma düşmezsin tuzağıma
ökse olmam hiç bir zaman.
boa değilim, yutmam seni
olsam bile yutamam
dilersen kalırsın dallarımda
dilersen uçar gidersin
tutmam seni
tumamam...

Ama kalırsan
ben olursun sen
sen olurum ben.

Fevzi Günenç

***Ay Üşürken Dağlarda**

Ay üşürken dağlarda
Üşür bulutlar da, yıldızlar da
ben üşümem,
bir yanardağdır çünkü
dağ başındaki bu yalnız yolcu
ısıtır küllerinde.

göğ üşür, bulutlar, yıldızlar ve orada
tek başına oturan üşür
ben üşümem
ay üşürken dağlarda
ısıtır beni düşünmek seni.

Fevzi Günenç

***Ayrı Yol**

Sen hep bana gelimişsin
ben hep sana gittim yıllar yılı
ama buluşamadık bir türlü...

Neden izlemedik ki
bir defacık olsun aynı yolu?

Fevzi Günenç

***Azat Kuşum**

Seni azat ediyorum bu gece azat kuşum
git uyu artık
uyu da mısıl mışıl
sevgisiyle dol sevgilinin
onu gör düşünde
ona sarıl...

Fevzi Günenç

*Babam Çocuk Öldürüyormuş Irak'ta

Baban ne yapıyor, diye soruyorlar bana uzakta,
Ortadoğu denen oralarda, savaşta, Irak'ta? ..
Babam geleceği için o ülkenin
çocuklarını öldürüyormuş...

Ben de bilmiyordum bunu yaptığını
bir kaset göndermiş anneme
Yarımada denen bir ülkeden
O ülkenin televizyonlarında yayımlanan
görüntülü haberlerden oluşturulmuş bir kaset...

Çok sevindim babamı görünce ekranda
ne biçim bir uçağı vardı ama, dehşet!
Kendisi kullanıyordu o dev kuşu
gökyüzünün yedi kat üstünde uçuyordu
selamlaşarak bulutlarla aşağıya,
aşağıdaki topraklara misketler atıyordu
çocuklar oynasınlar diye herhalde...

Ama anlayamadım yere yaklaştığında
neden patlayıveriyordu bu misketler
neden ateş oluyordu oyuncak olacağına
neden öldürüyordu çocukarı?

Babamdı atan misketleri oynasınlar diye...
Çocuklara...
Öldüreceğini bilmiyordu herhalde onların
atıp duruyordu durmaksızın
neden durmuyordu öyleyse,
oynayamadıklarını öldüklerini gördüğü halde çocukarın.

New York'ta, Washington'da, Orlando'da
Soruyor büyükler, çocuklar
"Baban ne yapıyor uzakta
Ortadoğu denen oralarda, Irakta
savaşta? .."

Masallar okurdu bana
uzaklara gitmeden önceleri babam
Bin bir gece masallarıydı adı
İçinde benzersiz, düşsel hanları
sarayları kervansarayları olan
camileri, yunakları, şadırvanları...
altın musluklarından ölümsüzlük suyu akan.

Onları bombalıyormuş babam
yok ediyormuş on binlerce yıllık düşsel tarihi
Anlatılmasın diye bir daha.

Baba baba nasıl yaparsın bunu bana
Çok sevdiğimi biliyordun o Sinbatlı,
uçan halılı, Ali Babalı, Kırk Haramili

sihirli lambası olan Alaeddin'li
Bin Bir Gece Masallarını...

Bombalayıp yok edersen,
nasıl anlatabilirsin yeniden
döndüğünde onları bana
Artık olmadıklarını bile bile? ...

"Geleceği için o ülkenin
Askerlerini öldüreceğim diye sivillerini de
öldürüyormuş babam kadınlarını,
yaşlılarını da, çocuklarını da...

Keşke kocaman bir uçağı olmasaydı babamın.
Keşke göklerde uçmasaydı
Yarışmasaydı bulutlarla
El sallamasaydı kuşlara.
Selam yollamasaydı bana onlarla...

Misket de atamazdı o zaman aşağılara
Aşağıda oyun yerine ölümü yutan çocuklara.

Baba baba duyuyor musun sesimi
Bir düşman uçağının pilotu da
misket yağdırsaydı senin ülkene
O misketlere avuç açsaydım burada ben de
Oynamak için, kapmaya çalışırken
Kanlar içinde kalsaydı ellerim de...

Ne yapardın sen o zaman, baba
Ölümlle kucaklaşırdım, acaba?

Fevzi Günenç

*Babama

Babama şiir yazamadım hiç ben
sanırım yazsaydım hoşuna giderdi
açıkça söylemese bile bilirdim
bizi uyuttuktan sonra her gece
gençliğinde defterine özenerek yazdığı
seçme şiirleri okurdu gizlice.

Akılınca sert adamdı babam
belli etmek istemezdi duygusallığını
sertliği yara alırdı şiiri sevdiği anlaşılırsa...

Babam hiç masal anlatmadı bana çocukluğumda
oturup baş ucumda yatağıma
ben otuz yedi derece ateşler içinde yatarken bile...

Oysa onu görmüştüm yalan değil, düş değil
Andersen masallarını ezberlemeye çalışırken gizlice.

Hiç öpmedi babam beni
otoritesi sarsılmasın diyeydi sanırım
öyle sandım ya da yıllar boyunca
utanırmış meğer çocuğunu öpmeye
öptüğünü anlayabildim anca
gizlice beni öptüğünde.
iki uykumun arasında
bir geceyarısı
herkes yatınca..

Hiç balığa götürmedi babam beni
çünkü kendisinin babası da
balığa götürmemişti kendisini...

Demek ki babasıyla balığa gitmeyen çocuklar
çocuklarını balığa götüremiyorlar baba olunca.

Babam beni izlemeye gelmemişti
ilk diplomamın dağıtımında
benim de rol aldığım yıl sonu müsamesine...
duyar gibi olmuşum anneme fısıldadığını
tek bilet al git sen
bizim gibilerin müsamere nesine...

Oysa kimbilir nasıl tutuşmuştu
oğlunun sahnedeki başarısını
anlatmak için iş arkadaşlarına....

Kimi çocuklar anlatırlar
babalarıyla arkadaş gibi olduklarını
birlikte oyun oynadıklarını
hoppala sektirdiğini bebekken
babasının kendisini...

Böyle tatlarım da olmadı hiç
oyuncaklarım olmadığı gibi.

Onca çok istememe karşın
oyuncak bir tren alınamadı bana
alınamamış iyi ki, alınsaydı eğer
sanırım babam benden çok oynardı onunla
evde yalnız olduğu bir zamanda...

Oynaya oynaya bozardı da
eve geldiğimizde
suçlu suçlu dururdu akşama dek
oyuncak trenimi bozanın
kendisi olduğu anlaşılacak diye..

İyi bir olmadı bir oyuncak trenim
olmadı da bozamadı canım babam onu
öleydim o mağrur babamın.
mahcup olduğunu görmektense.

Babam için ağlayamadım, ölünce o
yara oldu içime...

Kimbilir belki de görmek isterdi
hıçkıra hıçkıra ağlamasam bile
gözlerimin dolduğunu.

Ah, o gün dolmamıştı gözleri
bu hain çocuğun ama
bugün doldu işte nasılsa..

Babam
bilse sevinir mi acaba?

Fevzi Günenç

*Bayram

Yeni bir Şey değil bayram
sen benim olduğun günden beri
aşkın yedi rengini bana baęıŐladıęından beri
canının can olduğunu anladı bu can.

Yoo, deliye değil, yanlış anlamayın
onu söyleyen aptal
aslında
aŐıklara her g¼n bayram!
(2005 Bayram sabahı)

Fevzi G¼nenç

*Bayram Şekeri:

Keşke bana da gelseydi bayram
yeni yürümeye başlamış bir çocuk gibi
tutup elinden sana getirirdim onu
güzel ay.....

Benim hiç bayramım olmadı neylersin
aha,al sana
bayramsız bir bayram daha.

Bana gelmedi belki sana gelir
bu şiiri yüreğin tatlılansın diye
benim sana gönderdiğim
bir demet çiçek
bir kutu şeker say
güzel ay! .

Fevzi Günenç

*Beddua

Eğer sen bana gönderilseydin
Başımın üstü olurdu yerin
Başım yorulunca sağ omzuma alırdım seni
Sağ omuzum yorulduğunda sol omzuma...

Ne yazık sen bana gönderilmedin
Ben sana gönderildim
Sen bunu bilmiyorsun
O yüzden
Kapının eşiği bile değil yerim

Dilerim
Sevdiğinin indinde
Aynı yer olur senin de yerin.

Fevzi Günenç

*Beklemek

Beklemek bitirdi beni beklemek ah,
elimde bir buket Őir
otobüs duraklarında
nette
saat altıda
saatın altında....

Fevzi Günenç

*Bellur

Keşke bir terazinin iki kefesi olsaydık
karşı karşıya olurduk en azından
Konak ile Karşiyaka gibi...

Ne kadar özverili olursak olalım
yaşam mutlak
bir yerden veriyor patlak

Aslında birer
"bellur"uz her birimiz
korkumuz bu
bir dağılırsak
bir iken bin oluruz
döneriz bin kursun yemiş
fanustan bir saraya
Sonra işin yoksa topla parelerimizi
işin yoksa getir bir araya...

Hangi kitre tutundurabilir bundan sonra bizi bize
hangi Japon yapıştırıcı
dört yüz dört
tiner...
İlişki gitti gider...

Keşke bellur birer kab olsaydık sevgilim
belli olsaydı daramız
dışardan bakıldığında
görülebilseydi yaramız...

Dua etmek zorunda kalmazdı
durumu kurtarmak için
içimizdeki Şaman
O zaman kıramazdık bellur fennusumuzu
kıramazdık sevgilim
hiç bir zaman..

Fevzi Günenç

***Beni Sevdiğini Söyle**

Beni sevdiğini söyle
deyip dururdun sabah akşam
Söyledim...
Duyunca çocuklar gibi...
sevinirdin.

Oysa seni ne kadar
çok sevdiğimi bilirdin

Demek ki senin de hoşuna gidiyor
duymak bunu.
Oysa biliyorum tarafından
ne kadar çok sevildiğimi.

'Zamanla değişir...' derler duygular
'Üç aydır en uzun sevdanın ömrü...'
Değişmedi benim aşkımın Rengi
üç asırdan beri seviyorum seni.

Fevzi Günenç

*Bilseydim Söyledim Yuvan Nerede

'Leyleklerin iki vatani vardır. Soğuklar bastırınca
sıcak ülkedeki vatanlarına, o vatanda bıraktıkları
eski yuvalarına dönerler. Peki binlerce KM
uzaklığı aşarak bıraktıkları yuvalarını tekrar nasıl
bulabilirler? Şöyle: Leyleklerin vücudunda bir tür
pusula vardır. O pusula kendilerine yol gösterir'
- TV'de bir belgeselden -

Pusulası bozulan leylek
Issızlık sarmış her yanı
çok uzaklardasın daha
nasıl bulacaksın yuvanı? ..

Fevzi Günenç

***Bir Sevgilim Vardı**

Benim de bir sevgilim vardı bir zamanlar
kısa oldu ömrü aşkmızın
ama uzundu yüreği

unuturum diye korkuyorum
unutmak istemiyorum aslında
ama böyle yalnız
böyle sensiz kalırsam unutacağım korkarım
unutmak biliyor musun
kaç bahara mal olur bana?
Kaç uykusuz saate
kaç tükenen ömre
kaç güle?
artık bütün güller batıyor tenime
oturmuş ağlıyorum bir güle..

Fevzi Günenç

*Bir Zamanlar Resmim

Bir zamanlar benim de
genç ve güzeldi resmim
gün geliyor onlar da
sarıp soluyorlar
solmakla kalsalar iyi
zaman içinde tek tek
ortadan kayboluyorlar.

haftalık resimler çekerlerdi
rotuş yaparlardı kara kalemle
eskiden fotoğrafçılar.
bu kendileri olmayan resimlerine bakar
mutlu olurdu insanlar.

Güzelleştirirlerdi yüzünüzü çirkinseniz
burnunuza estetik yapanlar bile olurdu
daha memedeydiniz o zamanlar siz.
nereden bileceksiniz.

Ortanca halam da haftalık resim
çektirmişti o yıllarda bir gün
o kadar güzel olmuştu ki resim
sormak zorunda kalmıştı canım halam
'Bu güzel kadın ben miyim? '

camlattırılıp çerçevelettilerle vitrine
konmasına izin vermişti resminin
ısrara dayanamayıp.
demeden yanlış, demeden ayıp.

O an halam dünyayı sallamayacaktır
ama bedeli düşüncesizliğinin
bir araba sopa olacaktır.

şeytanın işi gücü yok pislik peşinde gezer
ertesi gün eniştemin koluna girer.
ikisi fotoğrafçının önünden geçer.

Basar mı bizimkinin yüreğini bir çarpıntı
'Vay, bu karı benim karı değil mi!
Ne de güzel çıkmış şıfıntı!
Vitrinlere resmini koydurursun ha!
Dur ben sana gösteririm eve gelince
bir ayar çekeyim sana da gör
haftalık resim gibi ince ince...'

Ne eniştem var artık ne de
o resimdeki güzel halam
ne de ben olacağım
pipleyecek hepimizi azrail
'sobe' deyip 'solum sağım...'
sırta kadem basar yarın

resimleri gibi kendileri de
insanların.

Fevzi Günenç

*Bizim Denizimiz Yok Artık Anne!

Benim de bir annem vardı
benim annem değildi sade
bütün oğulların ve kızların annesiydi o, ülkemdeki
hatta dünyadaki bütün çocukların annesiydi belki...

Yüreği ardımsıra giderdi mayıs alanlarına
gözleri yollarda yorularak
ya ölüm haberimi ya beni beklerdi.
Ölüp ölüp dirilmektense
Mayıs şarkılarında.
benden önce ölmek isterdi.

Annem annelerin iyisiydi
toplandığımızda arkadaşlarımla
ülkemin kurtuluşu için evimizde
o, bizi sabırla dinlerdi
biz generalleriydik devrimin
o, kendince bir er'di.

Kınamazdı bizi hiç
"Size mi kaldı" demezdi
"Yurdun, ulusun kurtuluşu/
için ne gerekse
siz benden iyi bilirsiniz " derdi.

Bir kuşluk vakti öğrendi
Denizin asıldığını
Ezim ezim ezildi yüreği
Yıkıldı yaşam evinin direği
çöktü yaşam duvarının bir yanı
çekildi canı.

Üzülme anam, üzülme iki gözüm
bir gün doğru dürüst oğulluk edemediğim
boynuna sarılıp doyasıya öpemediğim
anam üzülme/resmi duvarda asılı
haki renkteki bir gocuğa
sarınmış olan bu çocuğa...
başı göklerde olan yiğide acıma.

Acınılmasını istemezdi çünkü kendine.
Acınılmaktansa bir kez daha
Öldürülmeyi seçerdi yine o.

Yine de
hakkedilmemiş bütün ölümlere olduğu gibi
yüreğinin ta başında duydu acıyı anam...
uzun zamandır unuttuğu, böğründeki
sancıyı duydu anam.

Bir taş atsa okyanusu aşardı o
İstese Van gibi, Tuz gibi

Marmara gibi taşardı o.

Uzatsa elini yıldızları tutardı o
Derin bir nefes alsaydı Kızılıрмаğı
Asi'yi, Fırat'ı yutardı o...

Anaların binde değil, milyonda değil
milyarda bir doğurduğu
böyle cana, böyle bir yiğide nasıl kıyarlardı? ...

Kırılmaz mıydı elleri kalem kıran o yargıcın
yargıca buyruğu veren sehlük generallerin...
Kırılmaz mıydı parmakları ipi çeken çingenenin
Kırılmaz mıydı haberi duyunca
içindeki tüm sevinç tellerin
senin? ...

Bir daha denizi olmayacak ülkemin
bizim denizimiz yok artık anne!

Fevzi Günenç

***Cankuſu**

özümden ürettim seni
can kuſu koydum adını
sakın ölme
can kuſum
tükenirim seninle.

Fevzi Günenç

*Çocuk ve Ölüm

'...Bana sormayın böyle koşarak nereye
Alnından öpmeye gidiyorum
Evleri balkonsuz yapan mimarların...'
Sezai Karakoç

Boşuna uğraşmayın öğretmeye
ölümü çocuklara
öğretemezsiniz...
annenin özlenen dudakları
konamayacaksa bir daha alnına
ölümü nasıl öğretirsiniz ona?

Boşuna uğraşmayın ölümü
anlatmaya onlara
insanın yıllar yılı kendine verdiği emeğin
yok oluşunu bir anda
nasıl anlayabilir bir çocuk
anlayamazken bir baba
nasıl olup da açılmayacağını kapanan
güzelim kadın gözlerinin bir daha? ..

sevecen parmağlarının bir daha
dokunamayacağını saçlarına
gümümseyemeyeceğini asla
gülümseyemeyince de bir çukur
açılamayacağını utangaç yanağında
nasıl anlayabilir bir çocuk
anne gömülürken topraktan çukura?

.
Fevzi Günenç

*Değişti kokusu şiirlerimin

Mutluluk kokardı bütün şiirlerim
bahar ne çabuk gelip geçti buradan
acı kokuyor artık şiirlerim buram buram

Fevzi Gnen

***Dersimiz Sevgi**

Çıkartın kağıtları çocuklar
Yazılı var
Dersimiz sevgi.

Soru bir: Sevgi nedir çocuklar?

Sevginin yalın hali nedir:
soru iki...

Üç: Çoğul halini yazın sevginin çocuklar

Dört: İ halini...
İ hali olur mu sevginin?

Ya e hali? ..
Bu da beşinci ve son soru.

Korkarım yanıt veremeyeceksiniz çocuklar
sorularımdan hiç birine...
Sevgi nedir
öğretmedik ki size.

Bu durumda yapılacak tek şey var
sıfır veriyorum çocuklar
sıfır sıfır sıfır
sevgiyi öğretmeyen
bütün öğretmenlere.

Fevzi Günenç

***Duydunuz mu!**

DUYDUNUZ MU!
Duydun mu isli sobam
renksiz televizyonum
tuşları aksak bilgisayarım
sevgiğim kadın
beni seviyormuş...

Olacak gibi mi çocuklar
geceleri uyku girmiyormuş gözüne
hasretinden hasıra tırmanıyormuş
çıra gibi yanıyormuş benim için
aslı varsa...

Sen de duy, üç ayaklı masam
kulpsuz çaydanlığım
ince belli çatlamaş çay bardağım
sevgilim de seviyormuş beni
benim kendisini sevdiğim kadar.

Ne duruyorsunuz
tuz kabı yaptığım lazerim
kırık aynam
rafsız kitaplarım
gelin kutlayalım bunu
tadını çıkartalım sevmenin
sevilmenin yani
uyanmadan
aşk ile yaşamanın...
Anasını satıym.

çaylar benden.
bu gece
şekersiz olduğunu yüzüme vurmazsanız eğer.

Fevzi Günenç

***Eski Zaman Saatleri**

Her eski saatini yenisiyle değiştirirken
bir neden bulursun bırakışa...

Sen ey eski zaman saatlerinin ustası
onarsana eski saatlerini değiştireceğine
yenileriyle.

Bilmiyor olamazsın
yumsan da gözünün önünden geçerler bir bir
Hiç bir yeni saat eski saat değildir.

Fevzi Günenç

*Fatih

 Dün Fatih Mollahasanaşağı adlı tinerci çocuk
 Alleben Köprüsü'nün altında ölü bulundu. -
 (Gazeteler)

Doğdun Fatih, doğduğun gün
-başında kavak yelleri esti
düğün bayram etti- baban
"Oğlum oldu! " diye kurbanlar kesti.

Ziyafetler verdi arkadaşlarına bir meyhanede
yenildi içildi kasap havaları oynandı
helva dağıttı Fatih, baban kendinden fukaralara
kahvede ısmarlanan çayın bini bir para...

Annen dokuz ay karnında taşımıştı seni
gururla, yüksünmeden, sızlanmadan bir gün bile
doğurdu bin acıyla, yemedi yedirdi,
uyumadıuyuttu gecelerce,
hastalandığında o da hastalandı
ateşin yükseldiğinde seninle yandı
bir dirhem daha süt içirebilmek için peşinde koştu
senin için çekilen Fatih, acılar bile hoştu.

Adını Fatih koydular gururla
deden üfleyp okudu kulağına
kendilerinin yetmemişti takadı
senin fethetmeni istiyorlardı hayatı.

altın top oynadı annen babanla, hoppala sektirdiler
salıncaklar kurup salladılar seni, cibinlik yaptırdılar
yemesin diye sinekler taze yüzünü
bir de güzel, şirin, toramandın ki Fatih
sevmeye doyamazdı komşular
kucaktan kucağa taşırıldardı
"tu tu tu maşallah, nazar değmesin..." diyerek
tahtalara vurup kıçlarını kaşırlardı

Okul zamanın geldiğinde sigarayı bırakıp, para artırdı
yepisyeni sim-siyah önlükler yaptırdı sana baban
ap-ak yakalar, bir de ayakkabı aldı yenice,
Dünkü önceki günkü gibi nikotin krizine girse de yine
Dert etmedi, sen vardın ya, diyecek yoktu keyfine

/// Eğri, _ _ _ düz çizgiler çizmeyi böyle,
A'yı, b'yi, c'yi hemencik öğrendin
Öğretmenin "okut bunu" diyordu babana, "çok zeki,
büyük adam olacak eğer okursa, beni dinle! "
Fatih, annen de baban da gurur duyuyordu seninle.

Bu yıl ilköğretimi bitirecektin eğer
uymasaydın kötü arkadaş sözüne,
düşmeseydin kötü arkadaş peşine

esiri olmasaydın tinerin Fatih
ne okulu bırakacaktın ne de kahırlarından
ölmek yerine annen baban tadacaklardı neşeyi
öğrenmeseydin ondan gelecek lanet keyfi
tatmasaydın lanet olası o şeyi.

Bir gün benim de karşıma çıkmıştın
anımsıyor musun, bir gece yarısıydı,
Hayri Tütüncüler Parkı'ndan geçiyordum,
evime gidecektim aklımca,
"para ver bana! " demiştin koska koska,
korkulur mu on üç yaşındaki çocuktan,
korktum Fatih, yüreğimi karabasanlar sardı
elinde kocaman bir bıçak vardı.

Ben hiçbir türlü silaha elini sürmemiş
bir Tanrı kuluydum o güne dek Fatih
olmasa da üstümde kör bir çakım
akıl dedi "atıl şunun üstüne, kıvır kolunu,
al elindeki bıçağı, salla iki tokat, devir yere,
iki de tekme, gebersin gitsin
yaşlandın ama ölmedin daha ne de olsa
sen de kendince bir yiğitsin! "

Yapamadım, iyi ki yapamamışım Fatih,
nereden bilirdim peşinde
sekiz on kişilik avenen olduğunu.
Haracımı verip gitmiştim yoluma
alt üst de olmuştum bu ara ama.

Ben böyle yapmıştım ya, benim gibi yapmamış
maliyeden emekli ressam Şaban Pala
bakmamışsınız yağidimin gözyaşına
hastanede bulmuş kendini sonunda
Atmış dört dikiş atmışlar başına.

Duydum ki başkaları benim gibi düşünmemiş Fatih
benim gibi davranmamış, uğramamışlar da
Pala'nın akibetine, itinkinden farksız görmüşler
o sefil yaşamını, hiç düşünmeden senin de bir ana
kuzusu olduğunu ve bu hallere düşmenin nedenini
vurup devirmişler Fatih, tinerin kemire kemire
cılızlaştırdığı bedenini.

Cesedin Alleben Köprüsü'nün altında bulunmuş
günler sonra, yoktu her halde avanen peşinde o sıra
yalnız yakalanmış olmalısın Fatih o gece,
gücün yetmedi her halde senden de kaba olan bir güce.

Bu yıl lise giriş sınavlarına katılacaktın sen de, Fatih
o kahrolası yaşamı seçmeseydin ve ölmeseydin
güldürecektin sen de Şanlıurfalı Galiye Aylin Tolunay gibi

düş kırıklığına uğratmayarak annenin babanın,
öğretmeninin gül yüzünü
tattırmayacaktın onlara hüznü.

Sen gittin, "iyi ki öldü" dediler ardından,
"kurtuldu..." dediler
ama daha yaşıyor senin gibiler
senin gibilerin onlarca onu
Dilerim başka Fatihler yaşamasın
aynı yaşamı Fatih
aynı sonu.

Fevzi Günenç

*Fırat

Delice akar bir suydun zamanında
nice nice canları bedeninde uyuttun
durulmuş bir göl oldun sonunda sn ey nehirlerin nehri
Fırat Fırat, sen Fırat oldun olalıberi

Delice akar bir suydun zamanında
Nice nice canları bedeninde uyuttun
hiç böyle üzülmemiştni gari
yapabileceğin özge bir şey yok artık sevgili Fırat
Ağla bari...

Ağla sevgili Birecik kenti
ağlayın bir zamanlar sallarla insanları ve yükleri
Antep toprağından Urfa toprağına taşıyan SAL işçileri

Sizin yerinizi alan Birecik köprüsü de ağlasın
güzelim Fırat'ımı tepeden izleyen
on bin yıllık Birecik kalesi de
sen de ağla o kaleyi ev tutan
sen ey sevgili son kelaynak
sen de ağla...

Harran toprakları ağlıyor
giderek tuzlanmasına
verimsizleşmesine ağlıyor Şanlıurfa'mın
acı biberleri, İsotları yetiştiren topraklar
ayşekadın fasulyeleri
kokusu kırk gün sonra çıkan sarımsakları
dahası ağlıyor...

Ağla içinde bıçağımı yitirdiğim Diyarbakır karpuzu
Hatay'ın topatan kavunları
Ağlayın ağamın bağışladığı topraklarımda
ektığım ürünümden bire on değil
ona bir alamadığım hasatlar karalar bağlayın
halinize hepiniz, hepiniz ağlayın...

verimli Nizip toprağında
her yıl bire bin veren ben fıstık sen de ağla
bu yıl hiç ürün veremedim diye küşümlen
küşümlen küşümlenebildiğin kadar...

Ben ağlayamıyorum
kurumuş göz pınarlarım da onun için
Yerime siz ağlayın...

Oy için, iktidar için
araştırmadan, incelemeden
yapılan hizmet(!) ler sonucu
koca barajlar kuruldu.
sulama kanalları açıldı ama
bu topraklarda ürün alınamayacak artık

aşırı sulamaların sonucu
tuzlanmadan ötürü
bu topraklarda artık bitki yetişmeyecek..

İşte budur halkımın hali
biz yitirdik varımızı yoğumuzu
ey güneydoğu uşağı
kazandı ama biri, kazandı barajlar kıralı.

İşte bütün bu nedenlerledir ki
bağrına bas ta ateşten kor'u
Ağlasın herkes, herkes gibi
Sen de ağla ey şiirimin bahtsız okuru.

Fevzi Günenç

***Fidye**

Azat ettim tutukladığım Őirlerimden kimini
onlar senin de çocuklarındı benim kadar
eğer özgür kalmasını istiyorsan tümünün de
Beni sevdiğini söylemelisin
yine.

Fevzi Günenç

*Gordion

Bir sözcüğün peşinde değilim
bir dizenin, bir şiirin
şiirin bütününün peşindeyim sevgilim
atmış beş yıldan beri.
söylemimin...

Okumadığım şair
okumadığım şiir kalmadı dünyada

Frig kralı Gordias oldum
yoluma çıkan devin bilmeceğini çözdüm
kördüğümü bir kılıç darbesiyle açarak
ama çözemedim gizini şiirin.

Çıracak durdum Ali Cengiz'in yanında
Oyunlar oynadık birbirimize
yenebildim mi onu
bilmiyorum.

Şair olamadım daha
budur bildiğim...

Bir şey daha biliyorum sevgilim
sonun başındayım
yenilmedim.

Fevzi Günenç

***Gül Doğur Bana**

Solgun bir gül
azalır elinde tutmayı bilmezsen onu
solar
gül sözü olmayanın elinde

Soldurmam seni sevgilim hiç korkma
sen benim gülyüzlümsün
ben senin gül sözlünüm
at gitsin aşağıya solgun yapraklarını
gońca gülüm ol
doğur yeniden senden seni!

Fevzi Günenç

*Gül Su

Ben seni gül diye sevdim
ağla diye değil
ağlarsa gül
bahçe ağlar
orman ağlar
Ben de ağlarım.
ağlar ateş
ağlar kül.

Gülün gül olduğunu
Renginden anlarız
su'dan anlarız ya da
Kokuşunu içine sindiren sudan
Açın avuçlarınızı yağmur olup
yüzünüze yağayım
gül kokar tenim
sevgili
yar
O su benim.

Fevzi Günenç

*Gül, Gül'üm, gül...

Gül, Gül'üm, gül...
gül, hep gül
güller açsın gülünce yüzünde
gül yüreğinle, bedenle
ben de gülerim
eğer gülersen
seninle.

Fevzi Günenç

***Gül, Reng-i gül**

Rengin gül
rengi...

Adın gül rengi
katına ulaşabilmek
kimin harcı!

Seni sen sanırlar
sen denilince
oysa sen senden çok
ötelerdesin daha...
Ne kadar uzak olursan ol arşa
bana yakınsın ama...

Çünkü sen ey Reng-i gül
ibadetimin ahengisin
çünkü sen
ruhumun dengisin
çünkü sen
Gül Rengi'sin.

Fevzi Günenç

*Gülbebek

Gül
bebek...
Gülebildiğince gül hele
gülemeyeceksin nasıl olsa
büyüyünce bir daha..

Her yaş dönümünde
bir kat daha vuracaklar sırtına
büyüyecek kamburun
ağır olacak
yükün senden.

Şunu iyi bilmelisin Gülbebek
yüzyıllardır boşuna avuttular bizi.
'yarın bizim' diyerek

Bizim olmadı hiç bir zaman bir tek yarın
olacağı da yok bundan sonra

İşte bu yüzden diyorum ki
hazır hiç bir yük yokken sırtında
durmadan agucuklar yolla sağa sola.

Gül, gülebildiğin kadar
Gülbebek!

Fevzi Günenç

*Gülver

"Gül veren el gül kokar"
gülver.
Bir göze gül veremem ama
her güle bir göz veririm.

Verdim eskimiş bütün gözlerimi
güller aldım yerine
daha iyi görüyorum şimdi dünyayı

Şurada hemen, yakınlarda bir yerde
bir güle bin can verenler var
benim iki gözüm ne ki! ..

"Gül veren el gül kokar"
sen de
gülver.

Fevzi Günenç

*Hoşgeldin

Hoşgeldin ey güzellik,
hoşgeldin hayatıma, seninle
güneş de geldi, sevinç de.
sen gelince aydınlandı geceler
karanlık yitti
yıldızlar daha bir başka saldı ışıklarını
bunca sevince gülünmez mi, gülünür...
ay da öyle yaptı, güldü güldü gitti...

Ya şu cırcırböceklerine ne demeli?
'Davulunuz zurnanız yok
Bu nasıl şenlik' diye
bando mızıka yerine
sağolsunlar,onlar karşıladılar seni.

Hoşgeldin sevinç.
hoşgeldin sevgi
hoşgeldin yüreğimin Rengi
sevindi gelişine
şairler, dizeler birer birer
ölçüler, uyaklar sevindi
sevindi şairler.

Niye üzülüyorum biliyor musun? ..
sana kendimi bunca sevdirdiğime...

Yaşlıyım, uzak değil büyük göç bana
Sen
güzel günler yaşayacaksın daha
çocuklarınla
sonra benim çıktığımı duyacaksın
zorunlu yolculuğa...

Lütfen o zaman ağlama canım
dayanamam buna.

Ağlarsan eğer
Yattağım yerden doğrulup:
'Sus deli kız, daha üzme beni...'
diye çıkışamam da sana!
'Burada da mı huzur yok bana?
Ağlayan insan görmek istememiştim
o dünyada
istemiyorum bu dünyada da...'

Dert etmee, bakma söylediklerime
dağılsın gam, dağılsın keder
atıver şöyle esaslı tarafından bir kahkaha...
bekledikleri o haberi alamayacak kimse
ne akşama ne sabaha...
Unut hele bütün bunları
kolay kolay ölmem ben

mutlu etmeden seni
uzun yıllar boyunca
sırası değil daha...

Fevzi Günenç

*Kaçak

Bir kaçağım var
kimsesiz garip korunmasız
aç; bilaç
yok sığınacak yeri
yok olacak nerdeyse
erimiş eni-konu
sizden rica etsem
saklar mısınız onu
Yüreğim...

Fevzi Günenç

***Kırmızı Yüzlü Duvar**

Sevgilimin internet sitesi burası
duvarları olsa
duvarlarının dili olsa da söylese
ne gizlerimiz saklı burada

Aaaa, neden böyle kıpkırmızı
bu duvarların rengi? bb

Kendisi kızarmış...
ben boyamadım valla

Aşk yuvamızın sevgili sanal duvarı
gizimizi ele vereceksin
aklını başına topla.

Hiç mi böyle şeyler duymadın sen ömründe
çocuk da mı olmadın
çocukluğunda
annenle babanın
gece yarısı fiasıldeşmelerini da mı duymadın? ...

seni saftoloş duvar seni
git de zamane çocuklarından öğren
geceleri olup bitenleri...

Öğren de sen de zamane ol
yeni yetme...

Öğren de böyle ikide bir kızaptıp yüzlerini
bizi aleme rezil etme.

Fevzi Günenç

*Kimya

Kimya deyince amerikyum gelir ilkin aklıma
o, halkına rağmen halsız cumhuriyeti anlatan kelime.

Atom gelir kimya deyince
kendisi atmış gibi bombaların en alçağını
kimya öğretmenim gözlüklerinin altından
bakan, o bakışa eğer bakış denirse
feri kaçmış, çukura çökmüş gözleri
Hiroşimaya...

Kimya deyince ozon tabakası gelir aklıma
sanki onu delmek için icat edilmiş
gibi gelir bana bu bilim.

Depremeler...
Sanki dinamit yerleştiriyor kimileri
Kavanoz dibine dünyanın
Sallıyor bir maşruku
Bir mağribi
Öldürüyor binlerce kimyayı bilmeyeni...

Şahlar geliyor aklıma
Örneğin en başta dinamit
Adını altın harflerle yazdığımız
Tarihin sayfaları arasından
bakıyor sırtarak bizlere
bakın bakın bel bel
Nobel... Sininde yatmaya.

Kimyasal silahlar geliyor aklıma
Kimya deyince
On binlerce canı mort ediyorsun
bir düğmeye basınca...

Nefret ediyorum senden kimya.
İyi ki öğrenmişim yine de seni ya...
Özellikle de simgelerini...
Hiç zorlanmıyorum bilmece çözerken
şıp diye oturtuveriyorum yerli yerine
rubenyum rb, renyum re, altın au,
gümüş ag, kalay sn, çinko zn...

Bekir'ı sorsana bana öğretmenim
Öğreninceye kadar neler çektim
Bakır: atom numarası yirmi dokuz
yoğunluğu sekiz nokta doksanbeş
bin seksen dört santigrat dereceye doğru eriyen
doğal halde serbest ya da
bileşik halde bulunan
ısı ve elektriği iyi ileten
kolay dövülür,
kolay işlenir olduğundan halkım gibi

türlü işlerde kullanılar eski çağlardan beri
en çok da burasını seviyorum:
KIZIL RENKLİ BİR ELEMENT BU
Simgesi cu...

Sormuyorsun ha?
sorma
işim iş sayılır yine
üç buçuk üzerinden dört aldım
daha ne!

Fevzi Günenç

***Kötü Yola Düşer Erkek...**

Boş bırakmayın kadınlar erkeklerinizi
demezler değildir zamanı
değil yeri
boş kaldıkça
kötü yola düşer düşünceleri...

Fevzi Günenç

***Kuşlar Uçurdum Avcumdan**

Nasıl kıyılır bir cana
sesim çıkmıyor acımdan
alevler taşıtı saçımdan
ben uçamıyorum ama
kuşlar uçurdum avcumdan.

Daha tanımadan Yar'i
ay kuşum sen ölme bari
vermeden son nefesimi
size taşıyan sesimi
kuşlar uçurdum avcumdan.

Küçücük bir kuş olsaydım
göklere kanat vursaydım
ben de sığsaydım dünyaya
ben uçamamadım ama anne
kuşlar uçurdum avcumdan.

Yeşil bir ağaç altını
mezarım sayarsın anne
unutmayın e mi beni...
söylesinler diye ninni
kuşlar uçurdum avcumdan.

Sus artık ağlama anne
bu minicik kanaryana...
gidip konsunlar avcuna
yoldaş olsun diye sana
kuşlar uçurdum avcumdan.

Fevzi Günenç

***Kuşun Kanadında Yaşa**

Benim sevgilim nerede yaşıyor acaba
haritalarda yeri var mı o kentin
nasıl varılır oraya
kuş uçuşuyla
duyulur mu sesi
bana bağırsa.

taşıyarak sırtımda umutları
giderdim ona, umursamazdım yükümü
ne olacak yani, ağırdır ağırsa...

Kuşun kanadında yaşardım
yerinde olsaydım sevgilimin
bir kanat çırpışta ulaşırdım ona
çağırırsa...

Fevzi Günenç

*Lale/zâr

Ölü laleler bahçesindeyim
kesildi kırmızılarının ağdı
her biri bir padişaha tâc oldu
göğüslerine inci sultanların göztaşından.

Nedim'e kalan nedir bu sayfadan
kirli bir oğlan adı mı
çatıdan çatıya kaçarak
canını kurtaramayan pis zampara
mıydı yoksa o.
bence laleler en çok onun için ağladı.

Ağla ey gül
ağla sen de
belki gül-i-zar'e kalır adın bir gün
olur nedimlerin senin de
ölür nedimlerin senin de.

Fevzi Günenç

*Leylâ

Mecnun Leyla'ya Leyla demez
Leyla O'nun olmayınca.

Kimse sevdiğine Leyla demez
onu gönül gözüyle görmeyince.

Ben Leylâ'ya Leylâ derim
Çünkü ben leyla'yım, Leylâ benim.

Fevzi Günengç

***Nazar**

İnanmam gerçi nazara
ama düşünmekten
kendimi alamıyorum yine de
inammadığım için mi geldi acaba
bütün bunlar başıma.

Tuttum ilan ettim mutluluğumu dünyaya
demedin karşıma çıkarsa bir kem gözlü ya?
Çıkarsa karşıma kazara böyle biri
uğrarsam nazara? ...

İnanmayıp dur hemen şair
yitirdin işte yaşamının anlamını
hiç ummadığın bir anda.
şimdi iki antik kentsiiniiz
o bir yanda
sen bir yanda...

Fevzi Günenç

***Otuz Üçüncü Harf**

Üç harf daha eklenmiş alfabemize
Hayırlı olsun
W,x q...
Bir harf daha eklenmeliydi halbuki...

Biçimini saptayamadım daha ama
Adını beynime kazıdım
O harf her sözcüğün hem başına
Hem sonuna gelecek
o harf sadece ve sadece
sevgilim, seni simgeleyecek...

Fevzi Günenç

***Paylaşmak**

Paylaşmak güzel şey
paylaşmalı insanlar güzellikleri
acıları da...
Paylaşılmayacak tek şey sevgili..

'Paylaşmam seni kimseyle' diyorsun
bak sevgilim. dinle...
Hiç kaygın olmasın bu konuda
o kadar küçüğüm ki
paylaşmak istemez kimse
beni seninle.

Fevzi Günenç

*Resmim

uzgörün varsa eğer
gözlerinin önüne getirebilirsen
işte ben:

Saçları sıfır numara kesilmiş
tepesindeki keller belli olmasın diye...

Kulakları kepçe gibi
yüzünde kocaman bir Diyarbakır çıbanı
adına gül diyorlar
batıcı gelmemesi için.

Traş olmadığım gün ucubeye benzerim
traş olursam ortaya çıkar yüzüm kırış kırış
dudaklarım kurumuş, çatlamış,
öpüşmeyi unutmuş...

Boynumda gıdım çıkmış
karnım hamile kadınlarinki gibi
Kıllarla kaplı bedenim
bıyık gitmiş sakal gitmiş hatta
o sevdiğim kapkara rengi gitmiş kıllarımın...

Resim istiyordun
işte sana resmim.
hayal edebiliyorsan hayal et beni.
Kim hayal etmek ister ki böyle bir bedeni?

Aaah, o eski resimlerim nerde!

Fevzi Günenç

***Sabaha Karşı**

Yıkıldı ocağım, kurudu derem
yaz bahar ayında sabaha karşı
keşke görmeyeydim, olaydım verem
yaz bahar ayında sabaha karşı.

Sevdamıza canım, ad koyamadım
dokunmaya tenine kıyamadım
doysun sana toprak, ben doyamadım
yaz bahar ayında sabaha karşı.

Uyan sunam ölüm zamanı değil
pınarından yudum alayım eğil
sen yok isen hiç olamam ben de bil
yaz bahar ayında sabaha karşı.

Uyudun da uyanmadın can sunam
sineme de dayanmadın can sunam
yanan benim, sen yanmadın can sunam
yaz bahar ayında sabaha karşı.

Fevzi Günenç

***Sen Beni Sevince**

Sen beni sevince güller açıyor
güller yedi rengiyle birden açıyor

Ben seni sevince ağustos böcekleri susuyor
kulağına fısıldadığım şiirlerimi onlar da seviyor.

Tek şaşıkları şey aşkımı fısıldarken
o küçük güzel kulaklarını neden öpmediğim...

Agustos böceklerine söz verdim sevgilim
bu gece uyuduğunda kulağını öpeceğim.

Seni sevince içime ışıklar doluyor sevgilim
işte o zaman anlıyorum
beni seviyorsun.

Ben seni sevince
sen benim rengim oluyorsun
Sen beni sevince
ben senin Renginim.

seninle ben kendimi bile aşarım
sevgilim işte o yüzden
en uzun ben yaşarım.

Fevzi Günenç

*Sen Varsın Ya...

Not bırakmışsın
Geldim ama yoksun, diyorsun
Sen varsın ya
Şükürler olsun!

Fevzi Günenç

***Senden Önce, Senden Sonra**

Sen yokken sevgilim
bir noktaydım okyanusta
başiboş bir saldıım
dümensiz gemi
uygun düşerse deyim...

Şimdi sevgilim
seninle
herşeyim!

Fevzi Günenç

*Seni seviyorum...

'Seni seviyorum' dedim
'Ben de...' dedin

Seni kendine aşık
seni ben merkezci seni
Demek sen de seni seviyorsun ha! ..

Fevzi Günenç

***Sevgi**

sevgiyle konar
sevgiye kalkarız
sevgi bizim ilimizdir.

sevgiyle çağıldar ırmaklarımız
ırmaklar dilimizdir.

sevgiyle kucaklaşırız
sevgiyle ocaklaşırız
sevgide kalır tenimiz
sevgi bizim sin'imizdir.

Sevgiyle başlar sözümüz
sevgiyle biter sözümüz
sevgi doludur özümüz
çünkü sevgi dinimizdir.

Fevzi Günenç

***Sevgililer Günü 2005 Armağanı**

Cennetine de cehennemine de razıyım
Tanrının eğer olacaksam yanında
öbür dünyada
bin ateşte yansam da demem aman
Ahirete inanırım işte o zaman.

O kadar tatlısın ki sevgilim
doyamayacağım anladım
sana asla bu dünyada
sürsün isterim aşkımız
orada da...

Ne kırk huri isterim işte o zaman
ne gerek duyarım bir tek gılmana
Tanrım bir tek seni versin
yeter bana.

Fevzi Günenç

***Sevmek**

Sızlanıp duruyor...

Z, V, Y

'Kimse sevmiyor bizi' diye 'yeterince
sevgileri bitiyor
sıra gelinceye kadar' diye 'bize.'

Üzölmeyin zevgili Z, V, Y
tükenmez sevgiler var bende
ZeViYorum ben sizi.

Fevzi Güneng

***Sildim Eski Göz yaşlarımı, Yer Açılsın Diye Yenilerine**

Sildim eski göz yaşlarımı
yenilerine yer açmak için
hazırım bir damla bal için
çuvalla hannuclar yemeye.

Uzun zamandır güç topluyordum
sanırım vakti zamanıdır sözü söylemenin
vakti zamanıdır yeniden yanmanın.
gelsin şimdi hüzünler katar katar
rahatça karşılarım...

Ne acılar çektim ben
acıların koruganıyım artık
kanatmak için yeniden tenimi
yeni bir yolcuya gereğim olmalı...

Bedenim kırbaçlandı yirmi yıllık ilk acıda
ikinci yanışam uzun sürmedi neyse
karlı bir Nürnberg akşamında başlayan kar
ancak beni ertesi öğlene kadar üşütebildi.

Merhemler sürüldü üçüncüde iki yıl tenime
rumumun yanması oldu bunun da bedeli
bir şair kurtarabilirdi ancak beni
kurtardı da dördüncü buluşmada
ne yazık onun da yanmaktaydı teni
yangınımı büyütmekten özge bir işe yaramadı

En büyük vurgunu beşincide yedim
Eli baltalı bir çingenenin ateş diliydi yakan
bu kez beynimi
üç günde zor kurtarabildim kendimi...

Artık uzak durmalıydım ateşlerden
fırtınalardan sellerden, yanardağ
kükremelerinden uzak dumalıydım
ama şairim dumamam
yanmaya alışmış yüreğim, beynim, tenim
gel, dilersen altıncı ateşim ol benim.

Eğer sen de
ateşlerde yunmuş biriysen
yakmazsın görünen, görünmeyen hiç bir varlığımı
biliyorum bunu
o yüzden uzattım giyotinine boynumu.

Biliyorum yanmak zamanıdır şimdi
biliyorum yağmurlama zamanıdır
uzun, korumasız kirpiklerini
bir kez daha mil çekilme zamanıdır şair
iri ela gözlerine yine...
o yüzden sil eski göz yaşlarını

Yer açılısın diye yenilerine.

Fevzi Günenç

*Şair...

Şairsin
acılar hamalısın
kendini içerek yaparsın işini
yükün ağır.
boncuktan inci
bakırdan altın
ayışığından gümüş yaparsın
sözcüklerdir yükün.

Piramidin tepesine tırmanırsın
durmada yorulmadan gündüz gece
oradadır şiirin...
oysa acılardır bulacağın orda
inci acılar
bakır acılar
altın acılar
gümüş acılar...

Kendinden kendine taşırsın yükünü bin yıldır
hiç yorulmaz mısın? ..
delisin şair
yıkarsın dünyayı teline dokunulunca
telin de öylesine ince ki
dokunamam
titrerim her an yanından geçerim
incinir korkusuyla...

Bir şairle yaşamak zor
kimi zaman pişman olurum doğduğuma
ilenmek isterim ilenenem sana
kıyamam

Saman alevi gibisin şair
fırtınan uzun sürmez.
beki bir dakika belki daha az...
gün boyu sürmez hiç
ama o bir dakika yok mu
ömrümü yer
o gün kıvranır dururum
elim ayağım tutuşur.

Ya sen sen ne haldesin o ara?
Bir şair boğulur mu kendi girdabında?

Üzülüyorum seni üzdüğüm için
ama sen de öylesine çabuk üzülürsün ki
elinde değil bilirim
elinde olsaydı
üzülmeseydin
şair olamazdın.

Şairlik zor zenaat

tamam
ama
şairin yürek uğunda yaşamak da kolay değil.

Bugün durusun sular gibi
şiirin senden güzel
sen şiirinden
şair
memnunum
hep böyle dingin aksa sular

Sen sabah kadar güzelsin
şiirin gündüz...
kendi aydınlığını yıkamakta

Ne yapıyorsun şair yine böyle sabah erken
geceden beri
şiir mi dokuyorsun
varolma nedeninin bu
seni şiir gerģefinin başında
görmeseydim şaşardım

şiirim olsaydı sana benzerdi
ben senin şiirine
benzeyemedim.

Fevzi Günenę

*Şiir

Şiir bir çiçek değil
yaprakçıklardır
taç yapraktır şiir.

Şiir bir ırmak değil
su zerreciklidir..

Şiir sözdür
sözcükler değil.
Sözcüklerin en güzellerinden seçilmiş
ehramdır.

Gördüğünü sanırsın ama yoktur
Çölde vaha sanırsın değildir
aslında seraptır şiir.

Hurma ağacının altında pınardır.
Koşarsın kapanırsın üstüne
içmek istersin yudum yudum
yakan kum olur yapışır dudaklarına.

karşılıksız aşk gibi bir şeydir.
ama öte yandan
şifalı ottur şiir
onulmayan dertlerini ondurur.

Nazlı bir ceylandır o
berk kaçır
yakalamak belki bir ömür sürer
yakalayamamak ya da

Efsunlu içkidir
esrikleştirir aymazları
ayıkları sarhoş eder.

İşte böyle karkmaşık
anlaşılmaz bir şeydir şiir
tıpkı sevgililer gibidir.

Fevzi Günenç

*Şiir Yolla Bana

Şiir yolla bana, şiirler
İyi gelir ayrılığa, acıya, yasa
bin kokulu elvan çiçeklerden
iyi gelir şu ara bir şiir bana.

Ak ellerinin resmi gibi
kahverengi gözlerinin feri gibi
memleketimin kırık coğrafyası gibi
şiirler yolla bana.

Hakketmediğimiz acıları
umutsuzlukları
savaşsız anlatan şiirler yolla...

Okunmamış, söylenmemiş, yazılmamış
şiirler, memleket şiirleri...
Şiirin memleketi olur mu?
Ölmaz...
Öyleyse memleketsiz şiirler yolla bana.
sınır tanımasın dizeleri...

Kızıl kor rengi olsun sözcükleri
simyacılara bin yıldır gümüşe
döndüremedikleri bakırı Altın'a
dönüştüren şiirler yolla bana.

Cerenler koşusun içinde şiirlerinin
az sonra vurulmaya hazır, avcısına
ki onlar geyiklerine sevdalı
cereni uğruna boynuzlarını fedaya hazır
kıyasıya vuruşan geyikleri anlatan
şiirler yolla bana.

Öpüşmeye hasretelik çekenlerin
öpülmemiş sevgili avuçlarının içlerini
öpme özlemini yansıtan
şiirler yolla bana.

İyi güzel doğruyu
özgürlüğü eşitliği söylüyor diye
zindanlarda çürütüldüğü
asıldığı ülkelere
yaşamının bedelini ödeyen gençlerin
aydınların, yazarların, şairlerin
serencamını anlatan şiirler yolla bana.

Şiir yolla
şiirler yolla bana
iyi gelir ayrılığa acıya, yasa
bir bir kokulu elvan çiçeklerden
iyi gelir şu ara
bir şiir bana.

Fevzi Günenç

*Şiirim

Şiirim modern bir şiir değil
ama küf de kokmaz dizelerim
imgelere yer veririm kimi zaman
anlaşılabilir genellekle
içinden nehirler akar.

Aşık şiiri değildir şiirim
saray şiiri hiç değil
ölçülü uyaklı yazmamaya özen gösteririm
ama sonelerimde ölçüyü
kimi şiirlerimde de uyağı
kokpite alırım çaktırmadan.

şiirim dürüst bir beyefendidir
kravat takmaz
süssüz hanımdır
ayak tırnaklarını cilalamaz
anaç kadındır/hep
iyi oğullar
iyi kızlar doğurur.

durgun su değildir şiirim
coşkundur Fırat gibi
hatta karadenizdir takaları sallayan
fırtınadır boradır zaman zaman

Tanrı dağlarını aşıp/donmuş berring
buzlarında at koşturarak
yurt edindiği yeni dünyasını dalayan Ranger'lere
gönderdikleri ateş okudur
şiirim Kızılderili
dedelerimin hedefini şaşırmayan.

el öpmeyi sevmez, elini öptürmeyi de ama
iyiden, güzelden, doğrudan yanaysanız
elinizi öper, uğrunuza ölür
yaramaz biriyseniz insanlığa
ısıtır, yaklaşmayın yanına.

kuyumcu terazisi değildir
ama kantardır en azından
hakkıdan yana olan 'kefe'si
ağır basar, yoksuldan
ezilenden, horlanandan yana olanları
şiirim
sirtında taşır.

Fevzi Günenç

*Tuna

Kağıttan gemi olsam
azgın dalgaları yol verir mi
geçirir mi beni öte yana
Tuna? ..

Tuna,
sen ey sevgiliye giden yolların parmaklığı
geçeyim, izin ver de bana.

Yüreğim yüreğim
izin verilmez, alınır
yen artık korkaklığı
ay yeni
güneş yeni
eski olan sadece zincirlerin...
kır zincirlerini
sevgilin bekliyor seni...

Benimle mi çok oluyor yeni dünya
bil ki yalvarmayacağım sana
Tuna!

Fevzi Günenç

***Vefalı**

Vefalı'yım vefalıyım diyordun
Vefalı değilmişsin
Kasımpaşalı'ymışsın
Eli maşalıymışsın.

Fevzi Günenç

*Verdim ama bir sor hele ne diye...

Ağız vermişim sana
herzeler değil
ana sütü renginde taamlar ye diye.

dil vermişim sana
söv diye değil
güzeli öv diye

el vermişim
eller vermişim sana
her ikisiyle de gül tut
güller tut diye.

Yürek vermişim sana,
göz vermişim
yaraşan en güzel şeydir diye o insana
döv diye değil beni
gözlerinle
sev diye.

Fevzi Günenç

*Yanan Gül

Yüreğim
mahzenlerde unutulmuş şarap
zindanlarda çürütülmüş kalebent
dünyanın en keskin bıcaqlarıyla kesilmiş
onulmaz yaralar alan yüreğim
dilim dilim
al, tak onu takabilirsen
alevden bir gül
yanan bir gülden zincir olsun boynuna sevgim

Labirentlerinde firavunların kilitli
bozulmayan bedenlerine eş
karakorsanın bin yıldır arayıp
bulamadığı sandık sevgim...
Al sana uzatıyorum onu
kokusuz, görkemsiz
alalade bir dal, dikenli
solgun sarı gül sevgim
boynuna takayım eğil
taşya.bilirsen eğer
ama bil
ki onu taşımak
kolay değil.

Bir yük sevgim
Hiç bir yaşam şilebinin...
taşıyamayacağı kadar ağır...
Sana yolluyorum onu
dünyanın en küçük
en yaralı adasından
çıkartarak yola...

Al, taşı taşıyabilirsen
yakarken yanar
yanabilirsen sen de yan
boynuna alevden bir gül
gülden zincir
küçücük adamdan erimsiz
büyük ada'na armağan sevgim.

Fevzi Günenç

*Yusuf

Yüreğimden ince bir nehir akar
onun haberini veren kimdir
Yusuf diye inilleyen dalgalar mı?
nereden gelirsiniz, nereye gidersiniz dalgalar
içinizde Yusufu gören var mı?

Yusuf ince bir acıdır
parmaklardan yüreğe akan kan
kesilmiş dilim dilim elma kabukları gibi
var mı bu aşkı anlayan?

beni kınamayın sevmemeli diye
aşık olmamalı diye tanrı katında olanlar
asıl onlar sevmeli
onlar yarattı çünkü aşkı
aşktan asıl onlar anlar.

Anlamak isterseniz Züleyha'yı
işte bıçak işte elma
soyabilerseniz soyun
sonra kendinizi
benim yerime koyun.

Acılar en çok Züleyha'yı vurur
içine akıtmak zorundadır sevdasını da onun için
Sormayın bana Züleyha diye
nedir yasın? ..
Dilerim hiç kimse Yusuf'u sevmesin hiç kimse
Züleyha olmasın!

Fevzi Günenç

Al Beni İstanbul'a Götür Yüreğim

Hayatımın en değersiz yıllarını sana vermiştim
Yine de güvenmemiştin bana İstanbul
En kötü günlerinde terk ettim seni, alınmadın.

Sana köle bu can, bu can sana kul
Bağışla, değerini bilemedim
Al beni yeniden ne olur, sana götür İstanbul.

Sende sevmiştim en güzel yarimi İstanbul
"Ben bu kadını seviyorum!" diye bağırip durdum da
Yaramaz çocuklar gibi bir yaz gecesinde, gecenin yarısında
Siz İstanbul, Ahırkapı sahillerinde
Bir gece bekçisiyle bana güldünüz.
O gülüşlerinizle bile sevecendiniz İstanbul,
İkiniz de gül'dünüz.

Erguvan Kapısını bulmaya gelmiş İstanbul'a
Amerika'dan bir yazar
Aramaya ne gerek vardı roman boyu
Şorsaydı gösterirdim ona.
İstanbul kadar bir çiçek bu kapıdan başkasına sığar mı
Söleyin Allah aşkına
Ahırkapı'dan başka "Erguvan Kapısı" var mı?

Adını değiştirdik kimseler bulamasın diye
Sıradan bir ad koyduk,
Bir ben biliyordum bunu, bir de eski bir artist:
Erguvan kapısına bakan kahvesinin bahçesinde
Tahta sandalyesine kurulup iç çekerek seyrederken
Kesimden kurtulan Tek bacağıyla Erol Taş
İsimli o kahırlı arkadaş...

Nasıl sorulursa Paris dönüşlerinde "Eiffel'e çıktın mı? "
"Sen nehri boyunca yürüdün mü? "
İtalya dönüşlerinde "Eğri Pisa'yı gördün mü? ..
Ya da "Sevgililer Köprüsünün altından
Geçtin mi Venedik'te gondolla? "
Londra'dan getirdin mi gabardin kumaş hediye
Sorulurdu İstanbul'a gidenlere de
"Eminönü'de denize karşı balık ekmek yedin mi? .." diye.

İlk gördüğümde ne çok şaşırmıştım Kalamış koyunu.
O ne çok sandaldı o öyle, kaç taneydiler sayamamıştım
Demek buradan binerlerdi şair Yahya Kemal'le
Kadife sesli Münir Nurettin usta ile şürekası
Dolaşırlardı kimi kürek çekerek
Kıyıları biiir bir. kimi çalıp, kimi söyleyerek

"Aheste çek kürekleri
Mehtap uyanmasın..."
Hep kendilerinden olacak değil ya
Haydi Sultân-ı Yegâh söyleyelim Münir bir daha bir daha

Ama bu kez Yesari Asım'dan olsun ha!
"Biz Heybeli'de her gece mehtaba çıkardık, mehtaba çıkardık
Sandallarımız neşe dolar, zevke dalardık aaaaaah....."
Ay, deniz, sandal, kürekler, yakamoz ve müzik; olmasın sabah.

Tanrım, ilikleri titreten bu ses de neyin nesi!
Duyulurdu karşı yakadan, Münir Nurettin Selçuk'un
Boğaziçi'nin beri yakasından çıkan sesi

Şurası Bebek, şurası İstinye, şurası Küçüksu...
Hangi akıldan çıkar bu rotanın gizemli izi
Ne güzel yaşıyor ama burada torununuz Ahmet Özhan
Bir de Emel Sayın... İstanbul şarkılarınızla sizi!

Ümraniye'de Samanyolu Sokak'ta yaşadık
Sevdiğim kadınların en iyisiyle seni İstanbul
Çakmak Mahallesi'ne kadar yürüdüm
İşe gidebilmek için sabahları
Dudaklarımda bir ısıklık, göz bebeklerimde sevinç ışıltısı
Pencerede bırakarak güzel "yâr"ı...

O kadar çoktu ki o zamanlar yolcu
Ve o kadar azdı ki vasıta
Sanayi Durağı'nda otobüs durmazdı bile.
Keyfimi kaçırılmazdı hiç bir şey
Üst durağa dek yürüdüm güle güle

Cuma günleri Cami durağının orada kurulan
Pazara giderdim İstanbul
İki elim dolu iki poşetle alnımdan terler akıtarak
Bilemezdim demek değerini, bırakmazdı da mutluluk peşimi
Dönerdim ahlaya pufloya eve, mutlu edebilmek için
Beni mutlu eden İstanbullu eşimi...

O kadın Maltepe içerdi İstanbul
Yiyerek başlamıştı acısından tütününü
Sigarayı içe içe kalınlaşmıştı sesi ama
O kalın sesiyle bile bir ezgiden daha güzeldi
"Seni seviyorum" deyişleri
"Seni seviyorum"dan bile güzeldi
Tek katlı evimizin penceresinde beni bekleyişleri.

Biz en güzellikleri sende yaşadık da İstanbul bilemedik değerini
Aşk. "si bəmol bir şarkı"ymış meğer, sonunda öğrendim bunu
Sevgilim, İstanbul'um, ay ışığım I
Sanırım ben kadınlarından çok sana aşığım.

Bir sucum var ömrümce senden sakladığım
Gerçi sen biliyorsundur ya, itirafımı bekliyorsundur yine de
Hatırlar mısın Sultanahmet'te oturmuştum bir de yıllar yılı
Bir yanımda Ayasofya, bir yanımda Mavi Cami devleri
Tam karşıımızdaydı Çelik Gülersoy'un İstanbul evleri...

Ötede de olsa görünürdü, bana bakıp durdu yıllarca Aya İrini...
Suçum şu: İtiraf ediyorum gezip görmedim ben bunların hiç birini
Onca yıl burnumun dibinde durdu da
Gözlerimde yerini alamadı o dünya harikası, Yerebatan Sarayı
Hangi ilaç iyileştirir söyler misin şimdi İstanbul
İçimdeki bu yarayı

Bir tek akşamları ışık oyunları animasyonlarını izlemeyi severdim
Mimar Mehmet Efendinin eseri olan
Dünyanın en görkemli camisinin bahçesinde...
Yalan söylemeyeyim annemle babamın bir ziyaretinde
Onların ısrarıyla içini gezmiştim Sultanahmet'in de
Dudaklarım uçuklamıştı gördüğüm güzellikler karşısında
Belki de ilk kez en içtenlikle boğmuşum rahmete
Bildiğim tüm duaları yollamıştım Üçüncü Ahmet'e...

Öte yandan hep önünden geçip gitmiştim Topkapı'nın,
Kapısını vurup girmeye cesaret edememiş miydim acaba?
Ne olur, bunun için olsun bağışla beni İstanbul'um
Orada bulacağımı biliyordum oysa tarihin en hasını
Oysa ne çok istemiştim görmeyi Kaşıkçı Elmas'ını...

Bir gün Cem Karaca'nın annesi Toto'yu
Yolcu etmek için toprak anaya
Yenikapı Ermeni Kilisesine gitmiştik Şairle.
Sevememiştim onların bayıldıkları o buhurdan kokusunu
Benim Mikelanjlarım yok ama İstanbul'um
Mimarlarım olmuş her yüz yılda, her yerde...
Onların ürküten kutsal evi nerde
İnsanın içine erinç dolduran benim ışıktan camilerim nerdeeee...

Beyoğlu'nda bir kaldırım taşına oturmuş,
Nefesi anason kokan şu kirli kılıklı kadına bakın da
Sakın sadaka vermeye kalkmayın dilenci sanıp
Bir zamanların Türkan Şoray'ıdır, yasalar koyan Yeşilyçam'a ...
Cahide Sonku'dur o, gözleri andıran denizi
Yoksa fena marizler sizi...

Ama bak Cilalı İbo'yu görürseniz Ayhan Işık Sokak'ta
Ya da Turist Ömeri mesela
Askerce selam verebilirsiniz ikisine de
Karşılıksız bırakmazlar selâmınızı
Dahası bir tek sözcükleriyle bile
Dağıtırlar kederinizi gamınızı

Bakın, iyi bakın, dikkatle bakarsanız görürsünüz
Az bekleyin, Tünel-Taksim travmayı geçsin de
Tamam, geçti işte, Baylan Pastanesidir şurası,
Tam Ağa Camisinin karşısında
Eğer Ankara'dan dönüşlerinden birinde karşılaşırsanız
Şanslısınız rakı şişesindeki balık Orhan Veli Kanık'la

Yanıdakiler Oktay Rifat Horozcu ilie Melih Cevdet Anday
Sait Faik Abasıyanık'dır Şu karşısında oturan patlak gözlü de...
Tüm balıkçıların ağa babasıdır o da,
Kınalı'da, Heybeli'de, KaŐık adasında...
A! .. Cemal Süreya da orada, Ece Ayhan da,
Tomris Uyar'la Ülkü Temer de beraberler yine
Zaman makinesinde miyiz ne? ...

Mis Sokağa girecek olsaydınız yanılıp da bir zamanlar
Şair, gazeteci, kebabçı dostlarımla "eski bir ben" bulurdunuz orada,
Ayaküstü, bir seyyarın mangalını yellerken...
Belki de Urfalı seyyar kebabçı Mehmed Ali'nin
Polisten kurtarmak istediğimiz arabasını koŐturuyoruzdur bir ara
AteŐlerini, küllerini sokaklara savura savura...

Yokum artık orada ve hiç bir yerinde İstanbul'un
Yokum çünkü Şimdi bir İstanbul kaŐaĐıyım ben
ya da İstanbul sürgünüyüm ayaklarım kalles tuzağında
Korumasızım İstanbul, senin çok uzağında.

Bütün zamanlarda yaman sevmiştim seni
Hem de hiç bir sevgilimi sevedediğim kadar yaman
Sen ki sığındığım ada olmuŐtun bana her zaman.
Şimdi beni unuttun buralarda, boynu bükük bıraktın
Őadakin bu muydu sevgilim, güzelim, İstanbul'um?
İzin ver yine sana gelsin yolum
Bu kez tüm yüreğimle,
Tüm benliğimle senin olurum.
İstanbul'um İstanbul'um İstanbul'um...

Fevzi Günenç

Cinayet

Seni öldüreceğim
öyle sandığın gibi
kolay bir ölümlle
bogazını sıkarak değil örneğin.

Tabancanın namlusunu şüreğine doğrultup
tetliğini çekerek de değil...

Bıçaklayarak hiç değil hele.

Kan görmeye dayanamam...
Değil seni kesmek
özüm dövmez kesilirken
kurbanlık koyuna bakmaya bile.

(O yüzden hiç kurban kesmedim ömrümce
Yok yok... Bir tane kuzucuğu kestirmiştim kurban diye.
Önünde diz çöküp yalvarabilirim
kanlı gözyaşları dökerek
beni bağışlasın diye
bağışlanmayacağımı bile bile...
Ölümün bağışı olur mu?)

Ben en etkili silahımla işleyeceğim cinayetimi
yüreğimde boğarak
öldüreeceğim sevgilim seni!

Fevzi Günenç

Doktor

Doktor olmak istemişimdir hep
çocukluğumdan beri
belki bir gün sen de hasta olur
beni çağırırsın diye...

O zaman
anlamak için derdini
kulağımı yaslardım kalbine
o insafsız
acımasız
taş kalbine
dinlerdim sesini
mutluluktan öldürdüm belki de
dinlerdim dinlerdim de...

Fevzi Günenç

Düşler Ülkesi

Bir ülke yarattım senin için
umutsuzluklara yer yok orada
adını koymadım daha/sevda mı
özgürlük mü, eşitlik mi olur artık
aynı yola çıkar nereden baksan
hepsi de nasıl olsa.

Fevzi Günenç

Elma

Bir dostum yarım elma vermişti bana
Ben de verdim onun yarısını bir başkasına
Dolaşıp duruyor şimdi elden ele o elma
giderek küçülürken kendisi
büyüterek sevgiyi sevdalara...

Fevzi Günenç

Erkek Milleti

Boş bırakmayın kadınlar erkeklerinizi
demezler değildir zamanı
değil yeri
boş kaldıkça
kötü yola düşer düşünceleri...

Fevzi Günenç

Geceaydın

Alışmışız hep gün aydın demeye
günler aydınlıktır zaten yeterince
aslında asıl önemlisi
gecenin aydın olması

Ben bozuyorum bu kuralı
gecen aydınlık olsun sevgilim
gecen aydın
geceaydın!

Fevzi Günenç

Gidemem

Bir iklim istiyorum
Güçsüzleştirmesin beni
alıkoymasın
yapmak istediğim
hiçbir şeyi yapmaktan
üşütmesin

Bir iklim istiyorum
Alıkoymasın beni
yirmi dört saat yazmaktan
bütün ateşlerinde
yaksın da beni.
Kalmasın mazeretim.

Yüküm hazır
yolum yakın
gidemem içimde kalan
her şeyi söylemeden.

Fevzi Günenç

Gitme Gel

Gitme gel diyorsun, bilmiyorsun
bin kokuşlu bir çiçek adıdır
gitme gel
sevgilinin kokusunu andırır

Gitme gel diyorsun, bilmiyorsun
arının adındadır gitme gel
arının balındadır
o balın tadındadır.

Gitme gel diyorsun, bilmiyorsun
bin bir esişli bir rüzgarın adıdır
gitme gel
insana sevdiğinin yüzünü taşır.

Gitme gel diyorsun, bilmiyorun
bin yağışlı yağmurun adıdır gitme gel
her damlası aşkın
üstüne düşen...

Gitme gel diyorsun, bilmiyorsun
bin ötüşlü kuş adıdır gitme gel
her ötüşü sevdanın
ayrı şarkısını söyler.

Bin kokuşlu çiçeğim ben
arıyım, arının balıyım, balın tadıyım
bin esişli rüzgarım ben
bin yağışlı yağmurum
bin ötülü bir kuşum
Sevdayı sevdayı sevdayı haykırıyorum

Gitme gel diyorsun
Gitme gel, gitme gel. gitme gell...
duymuyorlar seni
gidiyorlar kalmıyorlar...

Bana söyleseydin
gelirdim.

Fevzi Günenç

Gün Doğmadan Doğan Nedir

Gün doğmadan doğan nedir söyle
Senin gül yüzlü hayalin değil mi
Aralayınca gözkapaklarımı sabah erken
Saçlarımı okşayan ellerin değil mi?

Eğer bir gün uyandıgım zaman
Seni bulamazsam başucumda
Gözlerimi kapatırım sonsuza
Can, gül can eğer sen değilsen
sevgin değilse
Gün doğmadan doğan nedir söyle.

Fevzi Günenç

Günaydın

Günaydın ey sevgi
günaydın sevinç...
bu içten sesleniş yalnızca sana.
sana
senin
aydınlık
sabahına...

Her sabahın öncekinden güzel olsun
ey sevgi,
ey sevinç,
her sabahına daha çok esenlik
daha çok gönenc dolsun, erdem...
binmesem bile Tanrımın atına sanadır dualarım
karanlık girmesin ömrüne bir dem.

Fevzi Günenc

Hoşgeldin

Merhaba sevgilim
Hoş geldin
Elin boş da gelmezsin hiç
Gün ışığını eksik etmezsin yanından
Bahar kokularını eksik etmezsin
Gülüşünle
Sevincinle gelirsin.

Karıştırdım ikinizin kokusunu
Hangisi baharın hangisi senin
Ya da ne fark eder
Zaten sen bahar kokuşlusun
Bahar da sen.

Hiç bekletmedin beni sevgilim
Takınarak bütün güzelliğine her zaman
Erkenden geldin
Yüreğime su verdin gelişinle
Çeliğimi biledin
Gül gülüşünü benden saklamadın
cömertçe sundun aşkını
Sevgini benden hiç esirgemedin.
Hoş geldin.
Nehoş geldin!

Fevzi Günenç

İç güneş

Sevinç içgüneştir yürekte ışıyan
sevginin yumurta ikizi
aydınlatır herşeyi
güzelleştirir...
İyileştirir bütün yaraları
umutsuzlukları yok eder.

Senin içgüneşin yok mu sevdiğim!
Bir tek ışını da olsa yeter.
Onu bana gönder!

Fevzi Günenç

Kalan

Avcılar dönüyor avdan
canlı
gülüşleri dudaklarında
ağızları kulaklarında.

kuşlar dönüyor avdan
cansız
avcıların çantasında.

Ormanda kalan kuşlar
şaşkın
gidenerinin yasında.

Fevzi Günenç

Kar Türküleri 1

Kar yağıyor sevdiğim Türkiyem'in güneydoğusuna
yağıyor mu kar sizin oralara da
güneydoğusuna yani yeni anakaranın
kar yağar mı?

insanın başına kar yağmasının
ne olduğunu bilmez bir amca
hiç kimse kar yağdırmadı ki onun başına.

Fevzi Günenç

Kendini Gıdıklayan Çocuk

Kendini gıdıklayan çocuğum ben
gölmek için...
Gıdıklandıkça gülüyor gülüyordum...
Ama artık
ne kadar gıdıklarsam gıdaklayayım kendimi
gülemiyorum.

Acaba bu güzel şey
yeniden ne zaman olur? ..

Sanırım gülmeye başlarsa
yeniden
Filiznur.

Haydi, küçük kız
gülmemi istiyorsan sen de benim
kendini gıdıkla biraz
ne olur?

Fevzi Günenç

Keyfini yaşıa terketmenin

Kimbilir ne büyük keyif veriyordur sana acılarım
olsun
mutlu ediyorsa eğer seni
katlanırım.

Fevzi Günenę

Kıs...

Ben sevgilimi hiç kıskanmam sanırdım
Kıskanmadım da şimdiye de hiç bir kadını
Beni kıskanma sen de demiştin sana
kıskançlık ikelliktir
güvensizliktir demiştin
Bağışla beni sevgilim
meğer ilkelin tekiymişim
güvesizin biriymişim
kıskandım seni
özür dilerim.

Fevzi Günenç

Kitap

Yeni bir kitabın dünyaya gelmesi,
yeni bir çocuğun doğması kadar sevindirir beni.
aynı zamanda da düşündürür.
bunca çok çocuk doğarsa dünya
yitirir mi acaba dengesini?

Fevzi Günenç

Kitap Şiirime Kendimden Yanıt

Kitap asla yitirmesine neden olmaz
dengesini dünyanın
denge sağlar aksine...
Yeter ki gönderilen
kitap diye,
olmasın tuğla.

Fevzi Günenç

Kitaptan Şato

Eçhel soylu baktı
ateşe atsa yanmıyor kitap
suya atsa ıslanmıyor
yırtılmıyor
çürümüyor...

İşaret parmağı gitti başına
bir ampul yandı söndü beyninde
'işte bu! dedi
on binlerce kitap getirtti
onlarca amele tuttu
çimentoydu mimentoydu derken
görkemli şatosunun
inşaatını başlattı...

Kitaptan şato
çok geçmeden
yüksелеcekti
yüksele yüksele
gökdelen olacaktı...

ama o da ne!
Daha ilk kor dizilmemişti ki
yandı kitaplar
ilk yağmurda ıslandılar
yırtıldı
çürüyüverdiler...

Canım kitaplarım
eçhel soyluya melzeme olmamak için
kendilerini öldürdüler..

Fevzi Günenç

Komşu Komşunun Kafiyesine Muhtaç

- Babamın selamı var amca
hepsini yedik içtik bu yaz
bizde hiç kalmamış da
kafiye verir misiniz biraz? ..

- kafiye ne oğlum
- uyak...
- ha, şunu şöyle söylesene...

Valla bende de kalmadı çocuk
çarşıdan alayım diyorum ama
alınip satılmıyor artık bu meret.

Git
Mehmet Nacar amcangilden iste
onlarda çokça olacak
biz kendilerinden alıyoruz
daraldıkça.

Cimri mi? ..
Hayır hayır
dost şair için canı bile kendinin değildir
hiç küşümlenme, iste
böler yarısını verir
kalsa bile aç
çünkü bilir
komşu komşunun kafiyesine muhtaç.

Fevzi Günenç

Nazım'ın Ruhü

'Ruhü şadolsun diyor senin' için şair Dilemin
gerçekten şadedebilir miyiz dileklerle ruhunu
söyler misin lütfen Nazım Hikmet
yanında götürdün mü giderken onu?
Bildiğim kadarıyla sen içimize aktın
ruhunu giderken bize bıraktın.

Fevzi Günenç

Ne Çok Boş

İyi geceler dileme bana
gecenin iyisi olur mu?

Nasılsın, diye sorma bana
nasıl olduğumu biliyorsun
ayıp ediyorsun
"Ne zaman iyi olduk ki? .."
amacın
iyi olmadığımı vurmak mı yüzüme?

Kendine iyi bak deme bana
Sen söylemezsen
Bakmayacağım sanki kendime.

Güle güle git de deme
Güle güle gideyim de
deli diye
herkes gülsün mü bana?

"Na'ber? .." diye sorma bana
Neyin haberini soruyorsun?
Gazete miyim ben
Haber bülteni miyim
Ajans mıyım?

"Arkadaşların selâmı var"
dememi bekleme benden
desem neyine sanki
selamı
arkadaşların...

Ne çok boş konuşuyoruz...
Değil mi
ama
bütün bu boş sözcükleri
çıkartırsak hayatımızdan
geriye ne kalır? .
hiç.
demek ki hayatımız boş.
Ne hoş? ..

Fevzi Günenç

Nil

Ne kamçımı şaklattım
ne hükmettim sana gererek
sarılıp dalgalarının yularına...
Ne yarıl dedim sularına
ne de çiçekler saldım Ey Nil
akıntınla.
bir gül bile bırakmadım
kumlarına...

Durgun sular oldun ey Nil
aşktan anlayan güzel nehrim
sevgilimi geri verdin
alnından öpeyim,
eğil.

Fevzi Günenç

O Kadar Küçüksün ki

Yıllardır yalvarıyorsun
benden yardım istiyorsun
tamam edeceğim etmesine
ama
bağışla beni
yerini bulamıyorum
yardım edemiyorum.

Rastlantıya bağlı her şey
milyarda bir ihtimal
boşuna yalvarıyorsun
gerçi bunu sen de biliyorsun
ama yine de
süzdür bakalım dileklerini
dile hele, dile
o kadar küçüksün ki karınca
seni göremiyorum bile

Fevzi Günenç

Oyun

aşk bir oyun mu sence
evet bence de öyle
oyun...

Ama öyle bir oyun ki
bu oyunda hep
sevilenler kurt
sevenler koyun.

Fevzi Günenç

Oyuncak

Sen benim çocuğumsun...
ben senin oyuncağın...
Bu oyuncak hep senin olacak

Kırsan, bozsan, örselesen terketsen bile
bu adam senin
kırılmış, bozulmuş, örselenmiş terkedilmiş
oyuncağın olarak kalacak.

Fevzi Günenç

Ölmem

Ben geldiiim! .. diyorsun
Neredesiiin? diye soruyorsun
Buradayım canım!
bir yere gitmem merak etme.
ölmem bile...
Niye?
benden haber alamazsan
çılığına dönersin diye...

Fevzi Günenç

Sen benim neyim olursun?

Sen ey benim sevgili Ef.Em
sevgili Ecem
can bilmecem
aydınlık gecem
tarihin karanlıklarına gömülmüş hüzünlü Cem...

İnanamıyorum
sonunda benim de
yüreğimden sevgilim diyebileceğim
bir sevgilim oldu ha
ona sevgili ecem diye seslenebiliyorum ya
ne isterim daha...

Bir sevgilinin bir geceyi
nasıl aydınlattığına kanıtsın sen
temeli yüreğime atılmış
ucu göklere varan
anıtsın sen
yıllardır karşılığını bulamadığım bilmeceme
yanıtsın sen

En zayıf tarafın Cem oluşun
hani şu fatihin oğlu
kara yazısı babasınca yazılmış
yüreği tüm Osmanlıya bedel
sonu yağlı urgan
iş bir çingeneye ait kara bir el.
tarafından bitirilen
sensin Cem
Cem'sin sen...

Ama ben
akışını değiştireceğim tarihin
sen ey yüreğimin Sultan 'Cem'i
yağlı urganlardan alıp
sıcacık bir tahta oturturacağım seni...
elinde erkinin al başlı asası olacağım
bırakma sıkı sıkı kavradığın o asayı
sana ak edecek odur dünyayı.

Yaşam kaynağım, asam
canım
o benim sana hayatta verip verebileceğim
en güzel armağanım...

Bak bir gemi yaptım senin için
yüreğimden kalkıp yüreğime giden bir gemi
mutluluğa yelken açan bir yelkenli yani
beni sana, seni bana taşıyacak
sen ey güneşten parlak resim
bundan sonra olur ancak
Sesin

sesim.

Seni ben hayatıma
Egemen seçtim ey Ef.Em
Yaşamıma ak seçtim
Seni ben mutluluğumun
paydasına ortak seçtim
Seni ben ey sevgili
Ucu bulunmayacak kadar uzun
Bir iplik yumak seçtim.

Özetle söylemek gerekirse sevgilim
Seni göğsüme uyumak seçtim.

Fevzi Günenç

Sen Ne Zaman Şair Oldun?

Sakın 'sen ne zaman şair oldun'
diye sormayın bana
tam on iki yıl
öğrenci oldum leyla şahin okulunda
ellimden sonra.

Bu bir alicengiz oyunudur
yıllarca çıraklık yapmış da
hiç bir şey öğrenememiş gibi
davranmıştı Keloğlan da...
Neler oldu biliyorsunuz
masalın sonunda...

İtiraf etmeliyim
çok şey öğrendim ustamdan ama
biliyorum hala su dökmem eline
dahası
utanırım şiir yazmaya
onun gibi bir şair varken
yaşadığım çağda.

Fevzi Günenç

Seni Sevi Yorum

Seni Seviyorum demesen bile
beni sevdiğini biliyorum
beni arayıp sormasan bile
her an benimle olduğunu biliyorum.
bena yazmasan bile
her an içindeyim
biliyorum.
Daha ne istiyorum?

Fevzi Günenç

Sevincin tersi

Sevinirsin her sabah
uyanınca
yaşıyorum diye...

Ya tersi olursa? ..
Üzülemezsin bile.

Fevzi Günenç

Sil/ah

Onların silahları var
bizim ahımız
inancımız...
Bizim silahlarımız yok
onların inancı...
Biz ölür gideriz bir demde
onları sarar ömür boyu bir sancı.

yıkayamaz hiç bir su
sil/ahın vurduğu yarayı.

Fevzi Günenç

Sivrisinek

Seni çok seviyorum
Sevgilimden bile
Çünkü sen ısırın ısırın kolumu bacağımı ısırırın
Acı verirsiniz ama kaşıdım mı geçer
Biraz da tükürürsem...

Ya onunki
Hiç geçmiyor
Dahaşı
Isırdığı yer öylesine ters yerde ki
Yüregimde...
Ne tükürebiliyorum
Ne kaşıyabiliyorum sivrisinek!

Fevzi Günenç

Şair-i Azam

Adam dñnyanın iyisi
tek kusuru okumamak
vakti yok okumaya yazmaktan
o yüzden şiirleri
hep kötñnñn kötñsñ
ama ne gam
yazdıklarınđ şiir sanıyor ya kendisi
Dahası
sadece şiiri muazzam değil
maşallah
kendisi de şair-i azam.

Fevzi Günenç

Şıra Zamanı

Sen ey vak'ayi-nüvis'i hayatımın
ipekten doku, gülden doku
zaman tezgahında yürek çiçeklerimi
meyveye dönüştür sonunda
tarih at şıra zamanına...

sen ey vak'ayi-nüvis'i hayatımın
tarih düş doğurduğun zamana beni
düştüğün gibi birleşeceğimiz zamana da
olmasın sakın hiç bir şıra zamanında
ölüm ama.

Fevzi Günenç

Şiir Yiyip Şiir İçiyorlar

"Kızınca üzülecek/Kırılıp incinecek/sevilince gülecek/Çocuk Nazlı bir çiçek.//Çocuklar ilgi ister/Dosdoğru bilgi ister/Çocuğu sevgi besler/Çocuk nazlı bir çiçek//Onlarıdır bal petek/Onlarıdır gelecek/Zamanla büyüyecek/çocuk nazlı bir çiçek." BÜLENT ÖZCAN

Havasından mı suyundan mı neden bilmem
hep böyle bu toprağın çocukları
baba mühendis olsun diye gönderir Cahit Saraç'ı
Almanya'ya Bern'e
O gider Mızıkacıların yaşadığı Bremen'e
tiyatro öğrenimi yapar mühendislik yerine.

Baba Londra'ya gönderir Bülent Özcan'ı
geliştiresin diye İngilizcesini
geliştirir o Şiirce'sini.

Neyse ki kaldırım mühendisi olmuyorlar
sanatçı oluyorlar...
Sanatçının olmuyor
son model lüks otomobili
yatı
apartman katı
ama onlar severler yaşadıkları hayatı.

Hele şairler hele şairler
mutluluk içinde geçer onların her anı
Şair olmayanlar göremez bunu
Şiirden saraylardır şairlerin mekânı.

Gelelim senin özeline Bülent Özcan...

Görmüştüm zamanında gözlerindeki şafağı
ne doktorluk yazıyordu o şafakta
mühendislik, avukatlık, milletvekilliği ne de
büfecilik yapmaya da niyetin yoktu
babandan sonra Adliye'nin arkasındaki kulübede
Şair olacaktın sen
ille de.

Hazırladığım bir Türkçe ders kitabına
bir şiirini koymuştum zamanında
görmedin bile belki sen
kitabımı ne güzel süslemişti
o şiirin bilsen!

Ne güzel
senden güzel haberler almak yıllar sonra...

Evlenmişsin
ne güzel

ne güzel

bir kızın olmuş
adını Şiirsu koymuşsun

Artık senin de var nazlı bir çiçeğin
yaşamının anlamı böylece bölündü ikiye
Şiirdi eskiden tamamı
şimdi Şiirsu oldu yarımın biri.
ama sorun değil ne de olsa
Şiirsu, şiirlerin şiiri.

Birinci yaşı kutlu olsun bu adıgüzelin
yaşamınca görmesin
tatmasın hiçbir yası
daha nice yaşlarını görebilsin anası /
babası.

Dünya küçük gerçekten
kavuşmasa da dağ dağa
kavuşur gün gelir insan insana
İş o ki
güzellikler bırakılmış olsun geride
kavuşunca
kucaklaşabilsin ayrılanlar birbiriyle.

Kollarımı açıyorum açabildiğim kadar iki yana
gece rüyanda
gündüz düşünde gördüğün kentten selamlar sana!
Sağlık içinde şiir yiyip şiir içiyor bütün dostların
Bülert Özcan
Şaban Pala dahil,
kaygılanma.

Fevzi Günenç

Ŗiire Doğru...

Ŗiire Doğru...
YaŖlandıkęa daha sinirli oluyor insan
karıştırıyor sözcükleri birbiriyle...

Sanırım ben de hafıza yitimine uğruyorum
sahirli oluyorum baksanıza giderek
Ŗehirli oluyorum
Ŗiirli oluyorum.

Lütfen sinirlendir beni sevgilim
Ŗiire gidiyor yolu nasıl olsa.

Fevzi Günenę

Şiirli Pazar

Merhaba
bugün pazar
ben ortadoğuda
Mezopotomya'sında Anadolu'nun
Bir sanayi kentinde yaşıyorum...

Gözlerimi açtığımda ıpıl yağmurlu güzel sabaha
kan kokusu karıştığını duyuyorum.

Uzaklarda değil
hemen bir kaç yüz kilometre ötemde
kentlerin bombalandığı
çocukların öldürüldüğü gelmeliyken
sen geliyorsun aklıma...

Sen Rhein nehri kıyısındaki evinden
nehre bakan
can
neredeeen nereye gönderiyorum merhabamı!

Bir önerim var sana
Yakınımdaki bu kan gölünün acısını
paylaşalım mı?

Fevzi Günenç

Teşekkür

Ben sana teşekkür ederim
sen beni ağılattın
ne kadar gözyaşı döksem az senin için
Mecnun'un gözyaşları yanında
benimki ne ki...
Sen de ağla ey sevgili sevdiğin için
mutlu ol sen de bencileyin
ağlamayı dene ki...

Fevzi Günenç

TR 01/ Adana'ya

Bir kez içen
en az yedi kez
içer derler suyundan daha...
Belki yüz kez içtim ama
yüzünü bir kez bile gstermedin
onun bana...

Yine de teşekkür ederim
on kere yüz kere bin kere
gönül borcum olsun sana
bir gün görürüm umudunu yitirmediğim
ilk sevgilimi yüreğinde saklıyorsun Adana.

Fevzi Gnen

TR 02/ Adıyaman'a

Bana Adıyaman'ı anlat Doğa
Benim göremediğim. senin gördüğün
o güzel kenti anlat kızım...
Sanırım adı gibi yamandır insanları
sıcaktır yürekleri iklimleri gibi
bana Adıyamanı anlat Doğa.

Orada da var mı bir Yeni Cami
hürriyet Caddesi Atatürk Bulvarı...
Özgürlük Alanı
'Orada da geçiyor' mu 'günler
beklenen özlenen günler...'
'gitmesek de görmesek de
o kent sizim kentimiz,' değil mi
Bana Adıyaman'ı anlat Doğa.

'Billur dereleri var' mı gerçekten
şairlerin anlattığı gibi, oranın da
'sümbül kokar' mı 'mor dağlar'ı
Orada da sever mi sevilir mi insanlar
aşk kırgınları var mı orada da
Bana Adıyamanı anlat Doğa.

İyi ki adı yaman Adıyaman'ın
iyi ki 'adı Yemen' değil
ya 'giden gelmiyor' olsaydı
'acep neden' bilinmiyor olsaydı
gidenlerin severek kaldığı
sevinerek döndüğü
Adıyaman'ı anlat bana kızım
Doğa! ..

Fevzi Günenç

TR 03 Afyon

Gaziantep'ten İzmir'e doğru
yol alan her tren geçerken
başını kaldırıp bakar mezarından
Dinçer Oktay
Tanıdık bir yüz görebilir miyim diye...

Ben her geçişimde Afyon'dan
bir mezarlık kokusu dolar içime
afyonlanmış gibi olurum sevincimden
kaymak şekeri yemiş gibi...
Gül şerbeti içip kan kusan
canımı bulurum orada sanki.

Afyon Afyon
sen kimi barındırıyorsun
bilebilseydin bağrında...
Sevincinden ölürdün
o güzel insan
ölmüş diye kollarımda...

Fevzi Günenç

TR 24/ Erzincan'a Doğru

Yirmi bir kişiydik
yirmi birimiz de memet
kar yağıyordu geceden beri, bir yandan
bir kuşluk vaktinde geçtik usulca Erzincan'dan

gözlerim kerpiç duvarlı sinemayı aradı
yüzlerce cana mezar olan
bir taşın üstüne oturmuş Allah'ı arayan
yapayalnız bir anayı aradı.

bir kuşluk vaktinde geçtik Erzincandan
kar yağıyordu geceden beri, bir yandan
umutsuzluk, mutsuzluk yağıyordu bir yandan
kelepçeliydi her birimizin de iki kolumuz
Erzurum'a doğru uzuyordu yolumuz.

Erzincan, ben seni görmeden sevdim
bir buludum bir yitirdim seni ararken
sonra o karabasan
sen beni sarmadın ölüm seni sararken...

Anımsamaya korktuğum
anımsadıkça görmemek için gözlerimi yumduğum
artık can olmayan canlar doldurmuştu her yanı
gitsin gekri gelmesin
unutulamayan, çıldırtan bir acıydı insanı
çocukluğumda kaldı neyseki o anı

Ne kadar acı çekersek çekelim
ikimizin de yüreğinde dopdolu sevgi
ikimizin de sevgilisi insan.
birbirimize ne kadar çok benziyoruz Erzincan!

Fevzi Günenç

TR 26/ Eskişehir

Yeni şeyler yapmak gerekiyor
yeni şiirler yazmak...
Eskinin köhne duvarları arasında sıkışarak
yazdıkları da kemikleri gibi
çürümüş ilahlara tapmaya paydos

Gelişebilmek için ileri
daha ileri bakmak gerek
bunun gereğini yapmak için
uzun adımlar atmak gerek...

Devrim deniyor bunun adına mirim
devrimci olmak gerek
gerçi yeterince biliniyor
ama bilmeyenler için söylüyorum
devrim adına ölüyor.

Ben bu şiiri Eskişehir'de yazdım gözlerim
Samanpazarı'nda dolaşırken avere avare
sevgili kadar eski bir dostu ararken
Zerbank'ın, Etibank'ın camlarında kendime bakarken
Porsuk kıyılarında dolaşırken yazdım bu şiiri ben...

Selam tanıdık tanımadık
yüreği yeni bütün şehirlilere
olsa bile eski/adı...

Sevdiğim şehir Eskişehir oldu hep
ama şiirim hiç bir zaman
eskişehir olmadı.

Fevzi Günenç

TR 27 /Gaziantep-Suburcu

Bir gün 'Sakallı' bir adam gelir Gaziantep'e
bir elinde fırça
içinden tavşan çıkardığı torbası bir elinde
konuk olur konuksuz Ali Veli Oteline, Suburcu'nda...

Hastalanırız -şeytanın kulağına taş- birimiz
çıkartırız, her gün açan, vakti kerahat geldiğinde 'cin'ini
Hastasız Doktor Mitat Bey'in Camlıkahve karşısındaki
taş merdivenlerini...

Bir otobüs gelir durur bir gün
İstanbul Garajı'nın kapısında/tahtadan tekerleri
İstanbul'a doğru yola çıkmaya hazır
Fındıklı-Toros, ya da Çayırağası yazar üstünde
dert etmeyen üç gün üç gece sürecektir yolu
içi, içi-içine sığmayan yolcularla dolu.

O yabancı ben miydim acaba
o hasta, otobüsteki son yolcu? ..

Bağırır kapısında İstanbul Garajı'nın
Muharrem Abi, avazı çıktıkça, gururlu
tıka basa doldurmak için otobüsü
Biletler üç otuz pula
'İstanbul'a İstanbul'a İstanbul'a! ..'

30...35 numaralı koltuklar satılmadı daha...
- Muavin nereye oturacak?
- O, ayakta da gitse olur canım
muavinlik kolay mı?

'En arkadaki koltuklar satılmayacak' buyurmuş
Seyrüsefer Amiri Abdullah Özer efendi
Başkarakol'da yeri,
'Orası yedek şoförün yatağı.
Aman dikkat edin, sabar cezası ha
belli olmaz solu sağ

- Yok canım, yedek şoför de neyin nesi
aslını bulduk da...

Muharrem abi Muharrem abi
İstanbul garajı mı yalnızca
bütün İstanbul mu senin yoksa
deniziyle, martılarıyla
kamyonları karşıya geçiren araba vapurlarıyla...

Beni de katsana yolcuların arasına
muavinlik ederdim sana
oturmasam da olur
ayakta gidebilirim her uzun yola
otobüsümüz Gâvurdağı'nda bozulsa da...

Göremezdim bu düşü
bunca küçük olmasaydım
babamın kitapçı dükkânı önünde oturup
ortası delik o hasır kürsüde, uyumasaydım

Ne kadar büyümeli sizce bir çocuk
çıkabilmek için o gizemli, uzun yola?
iki elimin parmakları kadar olmuş yaşıım, saydım

Keşke çocuk olmasaydım!

Fevzi Günenç

TR 29 /Gümüşhane

Bir mektup yazdım Gaziantep'ten
attım denize
çıktı Gümüşhane'den...

Gümüşhanede deniz yok biliyorum
Gaziantep'te de yok
ama vardı sanki...
Yaşananlar da orada
o denizsiz Karadeniz kentinde
öyle böyle değil
dipdiri sevdalardı.

Oralıydı o...
Sevdiğim ilk yardı
yarımın saçlarında gümüşler vardı.
Benim ona her gidişimde
çatılardan
gümüşten kılıçlar sarkardı

Yaşıyorsan yaşadığını bileyim
unuttuysan unuttuğunu...
sen ey unutulmuş sevdaları dirilten can
eski bir ilk aşk adına ne olur
bir kez olsun beni an.

Fevzi Günenç

TR 31 Hatay

Gaziantep'te yaşarken bedenim
asidir yüreğim
Hatay'da atar
Asi'dir yüreğim
tersine akar.

De ki böl yüreğini
yarısını bana ver
bölerim
veririm
sen istersin de nasıl bölmem!

Görmeden ölmez sevgililer
sevdiğini
ben de ölmem.

Fevzi Günenç

TR 34 İstanbul

İnsan uzakta olunca anlıyor
okunmamış bir ülke olduğunu İstanbul'un.

ısmarlasam gönderir misin
bir kartpostalını gönderecek Vefasız'ın
Eski Galata köprüsünün, Çayırhan'ın
Kadıköy'ün, Kızkulesi'nin mesela...

söz, ağlayamayacağım iç çekerek
bakıp bakıp o kartpostallara
ara sıra...

PS: Nasılım, iyi miyim? ..
İnsan iyi olabilirmiş gibi
İstanbul'dan uzaklarda
İçime akıyorum bildiğin gibi hala
a'nın inceltmelisini bulamadım
bu yeni bilgisayarda
kusura kalma Leyla....

Fevzi Günenç

TR 36/ Kar-su

Tanıdığım en ince Kar-su söylemcisi
Hasan Gürel adındaki gazeteci yazardı
gözünü budaktan
sözünü dudaktan esirgemeyen
yay kaşları, ok bakışları olan bir adamdı.

Tanıdığım en uzun kar-su gezgini
o serhat yerleşkesinin mutfaklarındaki
her kaşığı ayrı ayrı
sapından tanıyan kadın bir şairdi
Leylâ Şahin'di adı.

Ey adını kar'dan ve su'dan alan şehir
ey kars...gözbebeğimiz ülkemle benim
kokunu sana varmadan alıyorum
havayı sana varmadan soluyorum
Kar-su'm benim
seni adın kadar çok seviyorum.

Fevzi Günenç

Unuttum

O kadar çok gittin ki
unuttum seni
unuttum adını
başka şeylerini
örneğin gözlerimin
içinden çıkmayan gözlerini.

Unuttum
soluğumu kesen nefesini/beni
sevdiğini söylemekten
bıkmayan sesini

İçime çektikçe esrikleştığım kokunu
parmaklarının yakan
yakarken haz veren dokunuşunu
dilin yılan sokuşunu/unuttum
zehir akıtan dudaklarının
zehirimi emişini
birlikte çaldığımız Ademin haram yemişini
unuttum.

Sensiz yaşamın
kaos olacağını sanırdım
karabasan/olmadı
unuttum işte
unuttum/kimdin? ...

Anla artık
Yüreğimin 'uzun anne'si
bu kez
o kadar uzun gittin.

Fevzi Günenç

Uyanmadan

Yaşamak şiir diyorsun canan
Ya da şarkı
içinde olmadığımızdan yakındığın...

Umutsuzluğa düşme hemen
bir şiirim
bin de şarkım var bu şiirden doğan
hepsinde de varsın sen
varım ben...

Adını duymadan yazdım onları sana
yüzünü görmeden yazdım onları
yaşmanın bir düş olduğunu öğrenmeden önce yazdım...

Haydi öyleyse
uzattım ben
uzat sen de canan
düşmeden yakalayalım ellerimizi
şiirli şarkılı o uzun düşten
uyanmadan.

Fevzi Günenç

Üç Ay mı Desem, Üç Asır mı? ..

Beni sevdiğini söyle
deyip dururdun sabah akşam
Söyledim...
Duyunca çocuklar gibi...
sevinirdin.

Oysa seni ne kadar
çok sevdiğimi bilirdin

Demek ki senin de hoşuna gidiyor
söylemesi sevdiğinin seni
benim gibi çok
sevdiğini

Oysa ben de bilirdim
ne kadar çok
sevildiğimi.

'Zamanla değişir...' derler duygular
'Üç aydır en uzun sevdanın ömrü...'
Değişmedi benim aşkımın Rengi
üç asırdan beri seviyorum seni.

Fevzi Günenç

Verdim ama bir sor hele ne diye...

Ağız vermişim sana
herzeler değil
ana sütü renginde taamlar ye diye.

dil vermişim sana
söv diye değil
güzeli öv diye

el vermişim
eller vermişim sana
her ikisiyle de gül tut
güller tut diye.

Yürek vermişim sana,
göz vermişim
yaraşan en güzel şeydir diye o insana
döv diye değil beni
gözlerinle
sev diye.

Fevzi Günenç

Yaşam

Yaşamak şiir diyorsun
Ya da şarkı
içinde olmadığımızdan yakındığın...

bir şiirim
bin de şarkım var bu şiirden doğan
hepsinde de varsın sen
varım ben
oku onları.

Adını duymadan yazdım onları sana
yüzünü görmeden yazdım onları
Yaşmanın bir düşünce olduğunu öğrenmeden...

Haydi öyleyse
uzattım ben
uzat sen de
yakalayalım düşmeden
şiirli şarkılı uzun ellerimizi
uyanmadan
hemen.

Fevzi Günenç

Yaşlı Bir Kadına Serenad

Şimdi sen yaşlı bir kadınsın
taptaze bir tomurcuktun
sana ilk vurduğum o ilk zamanlar
seni nasıl sevdiğimi ne sen anlarsın
ne yüreğin anlar.

Simsiyahtı saçların
kar yağmamıştı hiç başına
Al aldı yüzün
böyle sarı değildi
Işıl ışıldı
sönmüş değildi gözlerinin feri
dilemek aklının ucundan bile geçmezdi
o günlerin gelmesini geri.

Güzeldin
güzelliğin dillere destandı/şiiirdi!
güzellik ancak
seninle tanımlanabilirdi.

Ya şimdi? ..

Yine güzelsin
yüzün, gözlerin bence yeni...

O yüzden seviyorum
seviyorum yaşlı kadın
hâlâ seni.

Fevzi Günenç

Yürek

Yüreğinize baktım da imrendim
çok çok korkar, kaçar sizden...

Ya benimki gibi sırça olsaydı
paramparça olsaydı ya benimki gibi
iyi ki 'serçe' yüreğiniz.
dua edin.

Fevzi Günenç

Yürek Yürek İçinde

Demek yüreğin yüreğimin içinde
Demek senin yüreğin de kan olur
ölürsün sen de
yüreğimi bölersem ikiye...

Öyleyse bölmem yüreğimi
ölmem senin için
yeter ki sevdiğim
sen de ölme...

Fevzi Günenç

Z'ye Őir

Garibim
Őanssızım
kadersizim
hep en son gelirsin akla
Őölenlerin bitimine çağrılısın
ABC'sel dizinde son sırada
aŐkta en son akla gelirsin
bir tek
ZAM deyince baştasın
bir tek
Z'm benim
seni en son seviyorum.

Fevzi Günenç

z-z01/ BİR /Sayılar /Çocuk

1

Ben onu bilirim
O beni bilir.

Fevzi Günenç

z.z/001 Aktar /Büyüyünce Ne Olacağım/Çocuk Şiirleri

Büyükbabamın işi aktarlıkmış
Bin bir ürün satarmış
Adları akılda bile kalmayan:
Zencefil, ahududu, kuskus
Her derde deva derler.

Kuzukulağı, tarçın, ihlamur
Nane, limon kabuğu
Ne ararsan bulunurmuş
Aktar dükkanlarında.

İster inan, ister inanma
Biraz abartılı olacak biliyorum
Ama minare gölgesi, gün ışığı
Davul tozu bile
Satarmış aktar dedem.

Alırmış insanlar
Bütün bunları
Hiç bir işe
Yaramadığını bile bile.

Fevzi Günenç

Z/ 01 SEV ÇOCUĞUM /Çocuk Şiirleri

Sen varınca çocuğum derin uykularına
annen şiirler yazıyor sana.
İç çekiyor bir yandan bilmiyorum niçin
geleceğini görüyor sanki ağlıyor için-için.

Ben de şiirler yazmak isterdim çocuğum
dağa-taşa kurda-kuşa, dört renkteki insana...
ama bu şiir çocuğum yalnız sana.

Mavi bir gök çiziyorum şimdi
şiirime olsun diye eş
mavi göğü sev çocuğum
orada barınır ısıtan güneş...
Bunları unutma adını unut
aydınlatan ay, kılavuz yıldızlar
dost yağmurların anası bulut!
Sal uçurtmanı göklere yine
onunla selam gönder hepsine.

Bu topraktır çocuğum, toprağı sev
Bin verendir o "bir"ine
Sığınaktır o ölüne, dirine.

Şimdi de bir deniz çiziyorum
sana çocuğum, sev denizi
vapurlardır, kayıklardır üstünde yüzen
onlardır çıkaran balıkçısak kısmetimizi
Onlardır yolcuysak kavuşturan
birbirimize bizi.

Şunlar ağaçlardır çocuğum
sev söğüdü, kavağı, çınarı, çamı
onlar ormanı oluştururlar
orman oluşturur yaşamı...

Sana çiçekler çiziyorum çocuğum
Türlü renkleri, türlü kokuşları olan
Sevince açan çiçekler, unutulunca solan...

Bunlar hayvanlardır
güzellerini sev, kusurlarını görme
çirkinlerine çocuğum
yüreğinde yer verme.

Sana kuşlar çiziyorum şimdi
her birinin başkadır ötüşleri
başkadır uçuşları
sev çocuğum özgürlüğün
resmini çizen kuşları!

Fevzi Güneç

ZZ/ ÇOCUK ŞİİRLERİ / Noktalama İşaretleri Ülkesinde Şiir Günü 01 ÜNLEMİN ŞİİRİ (!)

Duyduk duymadık demeyin!
Baklava börek dururken
Peynir ekmek yemeyin!

Bugün Noktalama İşaretleri
Ülkesinde şiir günü var!
Gelsin marifeti olanlar!
Şiirlerini okusunlar! ..

Ben şimdiden başladım bile
Marifetimi göstermeye!
Anlarsınız cümlelerimin
Sonuna bakınca bu ülkede
Tellallıkmiş görevim niye!

Çünkü tellallar çekinmez
Bağırır herkesin yüzüne
bağırır, işte böyle!
Tepki gösterir sevince,
Tepki gösterir hüzüne...

Ünlemdir benim adım
Noktalama İşaretleri Ülkesinin
Çığırkanı, tellalıyım!
Unutmayın korkuları:
-Anneeee, fare! ..
şaşkınlığı, öfkeyi,
- Ne güzel bir manzara!
- Haydi oradan şaşkın!
özlemi içeren her cümle
Bitmektedir benimle!
- Nerede o eski zaman kışlar!
Nerede annemizin aşk dolu bakışları!

Bu durumlarda anında
Herkes, beni bulur yanında

Fevzi Günenç